January 1960, issued under section 210 of the Mysore Village Panchayats and Local Boards Act, 1959;

(iii) The Mysore Village Panchayats and Local Boards (Removal of Difficulties) Order No. 2 (Notification No. LLH 9 GUL 59, dated 25th January 1960), issued under clause (*a*) of sub-section (1) of section 245 of the Mysore Village Panchayats and Local Boards Act, 1959.

Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—Sir, I beg to re-lay on the Table the following notifications :—

(i) Notification No. RD 224 STL 58, dated 7th April 1959;

(ii) Notification No. RD 47 AIX 58, dated 22nd April 1959;

(iii) Notification No. RD 14 CSL 59, dated 26th May 1959;

(iv) Notification No. RD 94 STL 57, dated 10th September 1959 issued under section 38 of the Mysore Sales Tax Act, 1957;

(v) Notification No. RD 9 CAX 59, dated 16th June 1959 issued under section 63 of the Mysore Agricultural Income Tax Act, 1957;

(vi) Notification No. RD 2 CBX 59, dated 25th May 1959 issued under section 8A of the Mysore Betting Tax Act, 1932;

(vii) The Mysore Sugarcane Cess Rules, 1959 issued under sub-sections (1) and (2) of section 26 of the Mysore Sugarcane Cess Act, 1958;

(viii) Amendments to the Mysore Sales Tax Rules, 1957 dated 20th October 1958 issued under sub-sections (1) and (2) of section 38 of the Mysore Sales Tax Act, 1957;

(ix) The Mysore Entertainment Tax Rules, 1959, dated 14th July 1959 issued under section 18 of the Mysore Entertainment Tax Act, 1958.

Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—Sir, I beg to lay on the Table Notification No. RD 77 CAX 57, dated 11th January, 1960, issued under section 63 of the Mysore Agricultural Income Tax Act, 1957.

Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—Sir, I beg to lay on the Table the statement of additional grants for 1959-60 (Second instalment) under article 205 (1) of the Constitution of India.

Sri H. M. CHANNABASAPPA (Minister for Public Works).—Sir, I beg to re-lay on the Table Notification No. PWD 196 GTC 57, dated 9th October 1959 issued under sub-section (1) of section 30 C of the Mysore Irrigation Act, 1932.

Sri MALI MARIYAPPA (Minister for Co-operation).—Sir, I beg to re-lay on the Table the Mysore Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1959, issued under section 42 of the Mysore Weights and Measures (Enforcement) Act, 1958.

Sri MALI MARIYAPPA (Minister for Co-operation).—Sir, I beg to lay on the Table a statement furnishing additional information in respect of starred question No. 604 promised on the floor of the House on the 21st April 1959.

MOTION ON GOVERNOR'S ADDRESS

(Debate continued.)

† Sri J. B. MALLARADHYA (Nanjangud).—Sir, in continuation of what I said yesterday, I want to commence today by making a reference to the Pay Commission's Report and the fate of the Non-gazetted Officers.

Sir, I do not know why the Government are delaying this question of preparation of Inter-State seniority lists and the question of revision of scales of salaries and the grant of

(SRI J. B. MALLARADHYA)

interim relief. They are going to keep the secret perhaps till the 7th. But it seems to be now public property. I am making a reference to this question on this occasion for the simple reason that the Government of Mysore are perhaps aware that it was in the year 1957 that the Commission was constituted. Their interim report was given in 1958 under conditions which are very familiar. Then Rs 5 as D.A. was given to the Government of India employees after the interim report was received. It is now nearly 22 or 23 months since this interim report was published and nothing has happened in Mysore. During this long interval of two years, Government must be aware that the cost of living has gone up and whatever interim relief they give has been already neutralised by the lapse of time; and there is a general sense of frustration and discontent prevailing throughout the State. I do not think the Government are unmindful of that and they must also be aware that this kind of discontent has a deleterious effect on the morale of the services which ultimately affects the quality of the administration. That is the background against which I wish to make reference to this point. I do not think we can allow this kind of disco tent to continue as it has dangerous consequences. In my opinion it is a very serious matter. he inequalities as between the erstwhile Mysore State and the integrating areas at least should be removed; apart from the question of equalising the pay scales and D.A. as between the Central employees and the Mysore Government employees, there is even a very fundamental point which the Mysore Government is expected to consider and that is the inequalities in the pay scales that exist between the employees of the erstwhile Mysore areas and the integrating areas. Without removing this inequality, with what face can the Mysore Government plead with the Government of India that the inequality between the Central Scales and the State scales should be removed? That is the point which I want the Governmen to seriously consider.

Sir, it is true that the economic conditions of the country and the requirements for the developmental expenditure and some other considerations are the limiting factors in acceding to the request of the non-gazetted officers. My friend the Leader of the Opposition yesterday mentioned that when crores of rupees were being spent on various projects, was not the improvement of the morale of the services a very major consideration which would guide the Government for taking a very quick decision on this matter? I know the difficulties of the Government. Sir, when the Pay Commission's Report and its recommendations were themselves very unsatisfactory, Government very conveniently accepted all the recommendations which were in favour of them. But when it came to a question of giving certain minor benefits to the services, there is always some delay. This is a very ingenious way of dealing with an official report.

Sir, there exists unquestionably today widespread and intense resentment among Government employees. What form the existing resentment is going to take is a matter for them to decide. I know if they take a dangerous decision, it will not be in the interests of the country. I have confidence in the non-gazetted officers as a whole in this State and I am sure that they will not do anything against public interest and national security. I do not know whether Government are aware of the situation, of the development in the remotest corners of the State in regard to the resentment lurking in the minds of the Government servants. I do hope that in this behalf Government will do something by way of relief. We shall await very patiently till the 7th.

SRI T. SUBRAMANYA (Minister for Law, Labour and Local Self-Government).—That was the answer given to the Hon'ble Member.

(*Interruption.*)

SRI J. B. MALLARADHYA.—I am not one of those reactioneries who will set up the non-gazetted officers. I am one with the Government. After all the

employee's morale is very important in a democratic Government. You cannot unceremoniously brush aside the employees' resentment that is spreading throughout the country. I do not think that Government should sit with folded hands and say that they have no resources. When the Finance Commission headed by Sri Santhanam came, you got a relief of six crores of rupees. A major portion of it you gave for giving some increased salaries to the ministerial staff. As a result of the Santhanam Commission recommendation, a major portion of the amount hod to go to the relief of the sufferings of the non-gazetted officers. Suppose that Commission had not come. Would you not have given relief? It is this aspect of the question that Government have to consider. I must say on this occasion that the stage of discontentment prevailing today is no better than the discontentment prevailing before the Pay Commission was appointed. I think the situation has gone worse. I want the leaders and the Government to realise the magnitude of the problem and deal with it in a tactful manner. You must try to meet them half way. You must at least try to accommodate My appeal to the Government servants is that they should have regard to the resources of the State and my appeal to the Government is that they should do substantial justice.

Coming to the question of transport and the increase of fares on several bus routes in the Mysore State, I ask a simple question. Where was the justification for increasing the bus fare to five nP per mile on all bus routes when the private sector is managing all along under a reduced fare? Is it the suggestion of the Government that the bus transport of Government is a kind of "Kamadhenu," that it can be milked day in and day out and throughout the year? Why do you want to kill the goose that lays the golden eggs? That seems to be the attitude of the Government. We supported the nationalisation of bus routes. Having achieved that objective, you cannot go and lay down all kinds of increases. Suppose you increase it to eight nP. per mile, is there any rationale behind it? Is it that it was a losing concern in making reasonable profits? In any case, I think this increase of bus fare is a matter in which Government cannot justify themselves from any point of view. In Madras and Kerala, even today the average rate is three nP. per mile. Is it the suggestion of of the Government of Mysore that the people in Mysore are very much better off economically than the people in Madras and Kerala? I know that the Hon'ble Finance Minister, who is a very shrewd person, will bring the example of Andhra, where they have increased the tax from Rs. 170 to 320 per seat and simultaneously raised the rate to five nP. per mile. I know that he would definitely quote that. But why do you want to emulate the example of people who are not amenable? I want the Government to seriously consider the whole situation. I am sure that if my report is correct, I think the taxes on the road transport industry in India today are the highset in the world. I have got this information from very reliable sources. Having regard to the bus fares I am sure that this is the highest rate in the whole world. Do yon want to distinguish yourselves in the context of world opinion that we are people taxing the poor to the maximum extent? Then, why talk of support to the poor, the man in the street and all that? I press and I am sure that Government will consider the question especially from a scientific and rational basis of taxes on motor vehicles which will be uniform throughout the State. Whatever they do, it should not be more than what is prevailing in the private sector today.

Coming to the question of industrial cadre, reference to which has been made, we were the earliest in the field; as far back as 1913, we established and constituted an industrial cadre for the Department of Industries and Commerce. It is unfortunate that even today, in the highest sense of the expression, it is not an effective technically served organisation as it is intended to be and

(SRI J. B. MALLARADHYA)

as it is existing throughout many parts of the world. Recently we were told that the Government had re-organised the Department of Industries and Commerce. I have had occasion to read through the Gazette and I consider that whatever has been done in the form of re-organisation is a kind of hatch-patch arrangement. I least believed that at the highest level, the Secretariat level, the Cabinet level, they would take a decision which is concerned with the economic development of the State in such a casual and haphazard manner. I do not know if the Government of Mysore had before their mind's eye the procedure adopted by the Government of India in constituting an industrial pool of officers. In regard to the progress that the country is making in the field of industry, the Government of India had constituted an industrial pool on an all-India cadre and in constituting that cadre they have formulated a set of rules and a set of principles. I am asking whether this procedure and whether these principles were kept in mind by the Government of Mysore. Having regard to what has happened I am quite certain that they are confused and only have a vague idea of what it is. Re-organisation does not mean that a few people who have not had promotion for a long time should have promotions, and that a few individuals have to be favoured. That is not the motive for which these things should be done. For a re-organisation, I ask for a screening committee. They must appoint people who have an aptitude for industry who have the necessary experience and a flair for doing such things. Such people should be brought before the Public Service Commission and they should be allotted to various departments. Even in respect of the I.A.S. also I say this. Merely because, he is an I.A.S. officer, it cannot be supposed that he has the necessary background and training. After selecting such capable persons, you must allocate them permanently to the industrial cadre and prefer them on the basis of their technical and managerial abilities. I do not think there is any hope for this State which was noted for industrial advancement... We were definitely 25 to 30 years ahead in the context of South Indian States in industrial development. I am sorry to say that the same rate of progress cannot be maintained at the present moment. I have made a passing reference to the constitution of a high power committee to review the working of major industries in this State and the sooner the Government sets up a committee for that purpose the better.

Coming next to the question of Dr. Nagan Gowda Committee's report, during question time we have made a reference to that. Where is the justification for the Government to publish and give effect to that report within two days prior to the date fixed for the commencement of the Budget session? I do not want to go into the merits of the case since Government says that it is only of a temporary nature. I am not quite satisfied with the way in which the interim report has been drafted or the indecent haste with which Government have passed orders. It is not likely to carry conviction to anybody; nor is it likely to give satisfaction to the communities concerned. I shall make a detailed mention about it during the discussion on budget. My only point in referring to it is that even the basis on which backwardness is decided upon is unacceptable. If the Hon'ble the Chief Minister and the members of the Cabinet will remember, on the floor of the Lok Sabha the Hon'ble Minister for Home stated that some of the States had even refused to revise the list of backward communities. I have no particular community in view. If you do not settle backwardness keeping in view the economic backwardness as the major objective, you are likely to land yourself in trouble. If an 'X' community in addition to the number of literate people is economically backward, I think that should be the determining factor. Even with the acceptance of the interim report many writs will be filed in the

High Court and you will have to face them. A committee like that should have taken a firm decision on the basis of the communities already there. What is the additional fact that was not there before at the disposal of the Government. In any case, I fear that this report is not likely to carry conviction to anybody not will it be of much help to the communities concerned.

I want to invite the attention of the Hon'ble Chief Minister who is in charge of Industries to the fact that he has not taken note of the appeal I made on the previous occasion for getting major industries sanctioned to Mysore at an early date. I definitely requested him to move the Government of India for sanction of a fertilizer project for the South and notably for Mysore. At the time when I was talking on the floor of the House, Andhra has stolen a march over us and they have got a fertilizer factory sanctioned for them. I know that the working group set up by the Industrial Council of the State went into this matter and we examined the scheme drawn up by the General Manager of Chemicals and Fertilizers, Mysore. We have proposed a plan estimated to cost Rs. 30 crores on the model of the Sindry Factory with a rated capacity of 73,000 tons because that is the smallest unit that the Government of India will agree to. The Raw Film Industry has gone past our hands and even the fertilizer industry will go past our hands unless we are alert. The Department of Agriculture has told us that two types of fertilizers will be suitable to our local conditions. The committee has examined this matter. We are proposing to include it in the Third Five-Year Plan. Where food, which has got to have the highest priority, is concerned, we need not wait for its inclusion in the Third Five-Year Plan just as we tried to include the Sharavathi Project in the core of the Second Five-Year Plan. I hope that Government will move in the matter and see that it is sanctioned. There is no project prepared so far and the Government of Mysore is trying to minimise the expenditure. Unless you entrust the preparation of the project to a big firm with whom you are going to collaborate, the project will not be prepared. The preparation of the project will cost Rs. 3 to 4 lakhs. Why should not the Government of Mysore be willing to spend this amount for that purpose? Unless the project report is in the hands of the Government of India, they will not give priority. I know that Sri Sanjeeva Reddy, the former Chief Minister of Andhra, by a stroke of the pen got the fertilizer plant sanctioned for Andhra. I know the details connected with the sanction of the fertilizer factory for Andhra. I want the Government to function speedily in this matter, lest we should miss the bus.

Mysore is well-known for its resources of bamboo and with the integration of Bombay Karnatak districts we have large quantities of bamboo. I do not know why the Government is not thinking of expanding this industry. I know that the Bhadravathi Paper Mills is going to be expanded. There are a number of applications for starting paper mills pending with Government and Government is taking decision in a leisurely manner. I know a case where the Government has granted sanction for a paper mill as far back as 1949 and when the person concerned renews the request for starting it, the relevant papers are not available at the level of the Secretariat. Something has happened at the Industrial Secretariat and the noting appears to be removed. My only fear is that the claims of Mysore for industrial expansion will suffer notably because of the lapse in administrative circles at various levels.

In regard to paper, when the Hon'ble Minister for Industries and Supplies, Sri Manubhai Shah, was here, this matter was discussed and we have had very clear statistics furnished at the all-India level and also at the State level. In regard to the paper industry, it is estimated that on an all-India basis our requirements will be of the order of one million tons excluding newsprint and the supply is hardly of the order of 700 thousand tons. If the gap between demand and supply is

(SRI J. B. MALLARADHYA)

to be filled, something of the order of 170 crores of rupees has got to be the investment and the Mysore Government is sleeping over the matter of getting a sizeable allocation for this purpose. I only wish to give a few facts to impress on the Government the need for functioning in a speedy manner for getting one or two paper factories sanctioned for Mysore.

Another aspect of this matter I want to refer to is that paper is infested with political content. I do not mean 'political' in a narrow and restricted sense. In a democracy, paper is very important if big and ambitious schemes connected with liquidation of illiteracy, technical education and various types of education are to be implemented. If they are to be implemented, our requirements of paper will be growing enormously. Even from that point of view, paper has got to get the highest priority in the scheme of industrial expansion.

The Government seems to be obsessed with financial assistance from the Centre. Yesterday I said that Government had got to do a lot of re-thinking on the question of resources. If resources are not available, are you going to keep quiet ? From 46 crores in the First Plan we have gone up to Rs. 145 crores in the Third Plan. We have budgeted for Rs. 300 crores and we are going to take up various schemes for execution. On the one side they say that they have no money while on the other they go on spending huge sums of money on schemes of doubtful value. I would, therefore, suggest the deputation of four or five people to U.S.A. and other capitalist countries and acquaint the foreigners with the favourable climate that obtains in the Mysore State for capital investment. This is being done by two or three States in India. We do not want loans because we are getting it from various sources in America. That loan is not likely to benefit the industry. Which State can prosper by taking loans at an exorbitant rate of interest ranging from 5½% to 7½%? There is no industry which can bear that high rate of inrterest.

2-30 P.M.

I am saying this because if you allow foreigners to participate in the capital investment, it will be much more useful. These deferred payments and loans are likely to be of little use to us. That is why I am making this suggestion. It is worthwhile, even if it is a question of spending Rs. 40,000 or Rs. 50,000 to depute non-officials to develop social contacts with the merchant world in the capitalist countries. I am quite certain that we can persuade them to invest money here. There is nobody doing that on our behalf. The Government of India is trying to get their own loans. But I want to know whether any effort is being made on behalf of the State. I know, the Government of India will give us loans. But they should not object to our own initiative in the matter of trying to attract private capital for our industries. There is room for a bit of re-thinking in the matter of trying to raise capital so far as we are concerned.

An HON'BLE MEMBER.—There is technical collaboration.

Sri J. B. MALLARADHYA.—They want high scales of salaries for people who come here. They stay with us, start industries and go away. Unless they have a stake in a particular industry by way of capital participation, I am afraid, we cannot give effect to capital expansion programmes that we have.

I do not want to take much time of the House. I want to make a reference only to University Education. Sir, I referred yesterday to the absence of any reference in the Governor's Address to major questions of educational policy. Sir, there seems to be a very mistaken impression about this concept of University autonomy. Whenever a question relating to the Intermediate College at Tumkur was raised by my esteemed colleague Sri Puttanna, the Government said that it was an autonomous body and that they had nothing to do with it. I was rather surprised at the attitude assumed by the Hon'ble Minister for Education. Sir, there is only one section of University Act which refers to this question of

autonomy and that is Section 49 of the Act of 1956 as amended by the Amending Act of 1957. Section 46 says:

> "Visitorial Powers and Control.-(1) (a) The Government shall have the right to cause an inspection to be made by such persons as it may direct, of the University, its buildings, laboratories, libraries, museums, workshops and equipment and of any institutions maintained, administered, recognised or approved by or affiliated to the University and also of the teaching and other work conducted by the University or under its auspices and to cause an enquiry to be made in respect of any matter connected with the University.
>
> The Government shall, in every case, give notice to the Syndicate of its intention to cause such an inspection or enquiry to be made and the Syndicate shall be entitled to be represented thereat.
>
> (b) The Government shall communicate to the Syndicate the views with reference to the results of such an inspection or enquiry and may, after ascertaining the opinion thereon of the Senate, the Syndicate and where necessary of the Academic Council, advise the University upon the action to be taken."

It goes on and says that where the advice is not taken, they can insist on action being taken. I only bring it to the notice of the Hon'ble Minister for Education for the simple reason that this is one of the most grossly misunderstood and mis-interpreted sections of the University Act. I know that visitorial powers vested in Government under Section 49 cannot be used regularly so as to interfere with the day-to-day administration. It is an unusual section. It is there like a Democles' sword hanging over one's hand. But the point is this: on the plea that the Mysore University is an autonomous body, you cannot keep your hands off. There are two very recent instances where in one case the Government was justified in interfering and in another case, they have unreasonably interfered. The first case in which they interfered was, that in the commencement of the academic sessions, thousands of students who wanted to join B.Sc. class had no seats in the whole of Bangalore City. Two thousand students were banging at the doors of the Chief Minister, Education Minister and at the doors of some of the Syndicate Members before the University Youth Festival took place. At that stage, the Education Minister rightly interfered and called a Conference of all the Principals of Colleges, affiliated and otherwise and asked them to take a certain number of students in spite of the fact that the total strength of each college did not admit of any addition. It was done with a view to accommodate people though it was a matter which interfered with the academic standards because if you go on increasing the strength of the classes, it would interfere with the academic standard. In spite of that, with a view to secure social justice, the Education Minister interfered and 2,000 students were absorbed in various colleges. This is a case where I consider the Government rightly interfered. There is another case which will come up in the form of question. The Tumkur people wanted to open a Law College. The University set up an Inspecting Commission and the Inspecting Commission made an elaborate enquiry and submitted their report to the Syndicate and the unanimous verdict of the Syndicate and the Academic Council was that there was no need for a Law College at Tumkur. In any case it did not justify the grant of a Law College in view of the conditions revealed at the time of enquiry. I know that under the amended Act of 1957, the Government have power to affiliate a Law College or any other College. This is one of those cases where autonomy has been unceremoniously interfered with. The amending Act of 1957, with reference to the University Act was passed without reference to the University. They did not even make a casual reference. They did not make even a courtesy consultation with the University, and they interfered and got this approved

(SRI J. B. MALLARADHYA)

by the Legislature. I am saying all this for the simple reason that this question of University autonomy is being utilised to serve the purpose which the Government wanted to off and on. I do not want this to happen.

Then, the Chancellor, according to the Act, is the head of the University by virtue of his being the Governor of the State and in any matter which affects the interest of the State he has got to be ordinarily guided by the advice of his Ministers because he happens to be the Head of the State. I will read the section relating to it. It says that the Governor of the State of Mysore shall be the Chancellor. So, by virtue of his being a constitutional head of the State, ordinarily he is to be guided by the advice of his Ministers. Where does autonomy come in ? Except the fee-income that it makes, *i.e.*, Rs. 4 lakhs or Rs. 5 lakhs and now it might have gone up by Rs. 3 lakhs, in all, it might be Rs. 8 lakhs, the entire University is being run one of State funds, with the rate-payers' money and it is a votable item and budget is sanctioned from time to time in every budget session. Where does the question of autonomy come in ? I know that the Government is not anxious to interfere with day-to-day administration. But when it serves their purpose, they interfere. Either there should be autonomy or there should be no autonomy. Why I say this is that after realising that there is an Act, the Government interferes with the University affairs off and on If it is a case of major policy, the Education Minister may interfere and the Act gives the Government necessary power. I am saying this with reference to one particular matter and that is the University is as old as 42 years. The development of post-graduate studies and scientific research and research in humanities has not been of the very best. We are lagging behind in the context of other universities in India in the matter of scientific development and development of humanities. The University Grants Commission after it came into existence have been very generous in allotting funds and it should be admitted to our shame that during the last three years we have not been able to implement schemes relating to development of science and research even though we got as much as Rs. 35 lakhs as grant. There are various reasons and I do not wish to blame anybody in particular. Even in this case the delay is due to the interference of Government. I am saying this with a sense of responsibility because when the Government of Mysore have got to make a contribution towards the share of the total expenditure along with the grant given by the U.G.C. they cannot divest themselves of the responsibility for the implementation or for the non-implementation of the scheme. There are a few officers of the University—some Principals and some others—who for personal reasons and not in the interest of the University at all, want to put a spoke in the wheel of progress of scientific research. Who are these people ? These are the people who have no chance of getting included in the scheme for scientific research. These are the people who by mere lapse of time have become seniors and have come to occupy the positions they hold now. They get a hearing from the Government and they try to impede the progress of this profession. The result is that today in the context of the other Universities we are miserably lagging behind both in the matter of research in humanities and also in the matter of research in fundamental and applied science.

Sri T. SUBRAMANYA.—Why does not the Syndicate act ?

Sri J. B. MALLARADHYA.—I will tell you why. In spite of the fact that the U.G.C. gives 75 per cent of the grants, the Government of Mysore have got to agree to give the remaining 25 per cent and naturally they have a voice and rightly too. That is why I vaguely referred to the allegation that the delay was also partly due to Government.

Sri T. SUBRAMANYA.—I am glad you used the word partly

Sri J. B. MALLARADHYA.—I want to invite the attention of the Law

Minister in particular to a particular section of the University Act. The reason for this delay is due to the fact that the Government of Mysore have delayed taking action under section 53 of the University Act of 1956 and that is relating to the transfer of Government servants to the University. Recommendations have been made. The Act came into force in 1956, but the service allocation has not been done. If the University become the final arbiter of the destinies of the teaching staff and the administrative staff then there will be control and a sense of discipline. Since this allocation itself is not finally decided, a section of the officers of the University seem to think that they have got their divided loyalties, that they can go in appeal against the University to the Government. There is no such thing as preferring an appeal to Government in matters academic. Until that sense of responsibility is brought to bear in the minds of these officers there is no hope of any progress for this University. I am only sorry that the Government is keeping quiet without taking recourse to the existence of this provision in the Act. Where they have got to interfere they refuse to interfere and where they need not interfere they take interest in interfering. This is the object with which I wanted to refer to University Education. My main object in trying to pinpoint this question of University Education is that there is abundant scope for this University for occupying a pride of place in the comity of other Universities in India. If we do not wake up in time and if we do not give effect to the provisions of the Act, there is no hope of improvement. The Chairman of the U.G.C. is very favourably disposed towards this University. He has said that there is a lot of scope for development for this University and for the advancement of higher education in the Mysore State. Against this favourable background, if we do not take advantage of the scheme we will be losers.

There is only one other matter in this connection that I would like to bring to the notice of Government, and that is about the progress that the University of Mysore has made from the year 1917 when it started. We started with hardly 3000 boys and 250 girls. Since that time we have now reached a colossal figure of 30,000 boys and about 6,000 girls. In a democratic set-up we cannot be mainly concerned with primary education which has got to be universal and compulsory. It has its value and I give it the highest importance, but no country can prosper unless you produce enlightened leaders. The University is intended to produce leaders and not merely literate people. It is also the sacred responsibility of Government to produce and create conditions favourable to the manufacture of such leaders and unless Government take a very active and intelligent interest in the affairs of the University without interfering with the concept of autonomy in the real sense, there is no chance of the University achieving this object.

With these words I wish that the amendments proposed by me to the Motion of Thanks are accepted by the House.

Mr. SPEAKER.—Sri Muckannappa.

Sri G. N. PUTTANNA (Tumkur).—Sir, I want one clarification. Are we not proceeding according to the serial number in the list ?

Mr. SPEAKER.—Though the amendments are moved in a serial order, I am not strictly bound by the serial number.

Sri G. N. PUTTANNA.—Last time the serial number was followed.

Mr. SPEAKER.—This time the rules are different and the procedure is also slightly different. All the same, I shall give you also a chance.

†ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, 1957-58, 1958-59, 1959-60 ಈ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಗವರ್ನರವರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ದಯಪಾಲಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಮೂರು ಭಾಷಣ ಅಥವಾ ಅಡ್ರೆಸ್‌ಗಳನ್ನೂ ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ, ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ದೇಶಾಭ್ಯುದಯದ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ವಿಚಾರವು ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂದು ತುಲನೆಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಗವರ್ನರವರ ಈ ವರ್ಷದ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಏನು ಇಲ್ಲ, ಅಂತಹದೇನೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಸರಕಾರದ ಇಲಾಖೆಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಡಳಿತೆಯ ವರದಿ ಇದ್ದಹಾಗೆ ಇದೆ. ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಲಾಯರ್ ಆಗಿಲ್ಲ, ನನಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಭಾಪತಿಗಳು ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಿಮಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ನೀವು ಲಾಯರ್ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಆದುದರಿಂದ "ಲಾ" ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಒಂದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ಏನೇನು ಮಾಡಿದೆ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯ ಗವರ್ನರ್ ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರಬೇಕಾದುದು ಸಹಜ. ಆದರೆ ಗವರ್ನರ್ ಅವರ ಈ ವರ್ಷದ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಇಂತಹದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಗವರ್ನರರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಭಾಷಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಡಬೇಕು. ಗವರ್ನರ್ ಅವರ ಭಾಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ದಿವಸ ಸಭೆ ಸೇರುವುದು, ವಂದನಾರ್ಪಣೆ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿ ಅದನ್ನು ಅನುಮೋದನೆ ಮಾಡುವುದು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟು ನೇರವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಆಡಳಿತದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಜನರಲ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ವರದಿಯನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸುವ ಹಾಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ರೂಲ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಗವರ್ನರ್ ಅವರ ಭಾಷಣದ 37 ರಿಂದ 42ನೆಯ ಪ್ಯಾರಾಗ್ರಾಫ ವರೆಗೆ ಅವಲೋಕನಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಚಾರ ಅಡಕವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಬುದ್ಧಿವಂತ ಅಳಿಯನು ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾವನ ಮನೆಗೆ ದೀಪಾವಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ್ಗೆ ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಓದಲು ಪುಸ್ತಕ ಬೇಡಿದಾಗ್ಗೆ ಪುಸ್ತಕ ಕೊಡಲು, ಈ ಪುಸ್ತಕ ಓದಿದ್ದಾಗಿದೆ, ಇದು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಇದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಈ ಭಾಷಣವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಗವರ್ನರ್ ಅವರ ಬಾಯಿಂದ ಹೇಳಿಸತಕ್ಕಂಥ ಸರಕಾರದ ಈ ದಾರಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ಸರಕಾರದ ಈ ನೀತಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ.

ಈ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಏನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದ ಮೇಲೆ ಇದರ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕು ದಿವಸ ಏನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಷನಲೈಸ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಕುಡಿಯುವ ನೀರನ್ನೊದಗಿಸಲು ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸುತ್ತೇವೆ, ಹರಿಜನರ ಮತ್ತು ನಿಮ್ನವರ್ಗದವರ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಏನೇನೋ ಹೋದ ಸಲದ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದರು, ಕೈಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ರೀ ಆರ್ಗನೈಜ್ ಮಾಡಿ ರೀ ಓರಿಯಂಟ್ ಮಾಡಿ, ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಈ ಸಾರಿಯ ಭಾಷಣವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬರಿಯ ಜೊಳ್ಳು, ನಿರ್ಗಂಧ ಕುಸುಮ; ಮೂಗಿನ ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಾಸನೆ ನೋಡಿದರೂ ವಾಸನೆಯಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಬಿಸಿಲುಗುದುರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣರಾಯರು ಬಹಳ ಚತುರರು. ಅದನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.—ತಾವು ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಸುಗಂಧವು ದುರ್ಗಂಧದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಿಜ, ಅವರು ಹೇಳುವುದು ಸಹಜ. ಆದರೆ 'ತದೇವ ಲಗ್ನಂ...'' ಎಂದು ಮದುವೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದನ್ನು ತಿಥಿ ಮಾಡುವಾಗ ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಸರಿಯೇ? ವೇದ, ಉಪನಿಷತ್ತು ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿರದಂತೆ ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರು. ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ಅದರ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಯದು. ಸುಗಂಧ ಯಾವುದೋ ದುರ್ಗಂಧ ಯಾವುದೋ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಸುಗಂಧವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ದುರ್ಗಂಧದ ಬಟ್ಟಲನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು? ನಾವು ಒಂದು ವೇಳೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರೂ ಸರ್ಕಾರೀ ಪಕ್ಷದ ಬಹುಮಂದಿಯು ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ, "The Governor is very much pleased" ಎಂದು ಒಂದು ದಿವಸ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ದೇಶಾಭ್ಯುದಯಕ್ಕಾಗಿ ಏನು ಮಾಡಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನೇನಾದರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಇದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಹಲ್ಲಿಲ್ಲದಿರುವವರ ಮುಂದಿಟ್ಟು ರುಚಿ ನೋಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗಿದೆ. ಹಲ್ಲಿದ್ದರೆ ತಾನೆ ರುಚಿ ನೋಡುವುದು. ಏನಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಮಾಡದಿರುವುದನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳೋಣ.

ನಿನ್ನೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ ಅವರು ಹೆಲ್ತಿ ಕ್ರಿಟಿಸಿಸಂ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಹೇಳದೆ, ಬರಿಯ ಕೈ ತೋರಿಸಿ ಹಸ್ತಗುಣ ಹೇಗಿದೆಯೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಏನು ಹೇಳುವುದು? ಇನ್ನು ಐದು ವರ್ಷ ನಾನು ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿರುತ್ತೇನೆಯೆ ಎಂದರೇನು ಹೇಳುವುದು? ಇಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಸಬೇಡವೆ? ಬಡಜನರಿಗೇನು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಮುರಾರ್ಜಿಭಾಯಿಯವರು ಬಡ್ಜೆಟ್ ದೇಶದ ಮುಂದಿಡುವವರೆಗೆ ನಮ್ಮವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಧಿವೇಶನ ಕರೆಯಲು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಳಿದನ್ನು ಕೇಳಿ ಈ ಅಧಿವೇಶನವನ್ನು ಕರೆದು ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಸಿದಿರಿ. ಎಲ್ಲಾ ತರಗತಿಯ ಜನರೂ ದೇಶ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಯಾವ ತ್ಯಾಗವೋ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಅನೃತವನ್ನೇಕೆ ನುಡಿಸಿದಿರಿ? ಸರ್ಕಾರ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು 24 ಗಂಟೆ ದೇಶದ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದೆ, ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ಸಹಕಾರ ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರಾದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಜವಿದೆಯೆ, ದೇಶದ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಅದು ಎಷ್ಟು ದೂರ ಶ್ರಮಿಸಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಸಫಲವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ತಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆ, ದಕ್ಷತೆಯನ್ನು

ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಭಾಷಣದಲ್ಲೇನಿದೆ? ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮಪ್ಪನವರು "ಲಾ" ಓದಿದ್ದಾರೆ, ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ ಮುಂದೆ ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೇಸ್ ಗೆಲ್ಲಲು ಹೇಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅಷ್ಟು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಾರದಿದ್ದರೂ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಬೇಕೋ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ದಪ್ಪ ಚರ್ಮ ಇವರಿಗಿದೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಲಿ, ಆಗದಿರಲಿ ಅಥವಾ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಅವರು ಇಲ್ಲೇ ಇರಲಿ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಂಠಿಯವರು ಇಲ್ಲೇ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಿ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಇರಲಿ ಹೋಗಲಿ, ಆಡಳಿತಪಕ್ಷ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ, ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಷಯ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜತ್ತಿಯವರು ಬೇಕಾದರೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲಿ, ಬಿಡಲಿ, ಗೌರ್ನರ್ ಅವರ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಅನೃತವನ್ನು, ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಸಿ ಈ ಪಾಪದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿಯಿಂದ 'ಬೆಳಕು' ಎಂಬ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇನ್ನು ಆರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಜನರಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರನ್ನೊದಗಿಸದೇಯಿರುವ ಸರ್ಕಾರ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನೊದಗಿಸದೇಯಿರುವ ಸರ್ಕಾರ ಜನರ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಲು ಇನ್ನು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now adjourns and meet again after half an hour.

The House adjourned for recess at Two Minutes past Three of the Clock and re-assembled at Thirty-nine Minutes past Three of the Clock.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.--ಸ್ವಾಮಿ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. 'ಟೆಂಪೋ' ಹೋಯಿತೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು, ಮಧ್ಯೇ ಎದ್ದಾಗ. ಹಿಂದೆ ಅವರು ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಈಗೇಕೆ ಹೀಗಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನ 'ಟೆಂಪೋ' ಎಂದೂ ಕಡಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ, ಗಾಂಧಿ ಮಹಾತ್ಮರು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು ಜನ. 'ಸಬ್‌ಕೊ ಸನ್ಮತಿ ದೇ ಭಗವಾನ್' ಎಂದು ಗಾಂಧಿಯವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗಾಗಲಿ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು, ಗಾಂಧಿಯವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ದೇಶದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಸಂದಿಗೊಂದಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ರಾಜ್ಯಪಾಲರಿಗೆ ಸುಳ್ಳು ವರದಿಯನ್ನೇಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು?

ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ? ತುಂಗಭದ್ರ, ಭದ್ರ, ಘಟಪ್ರಭ, ಮಲಪ್ರಭ, ಕೃಷ್ಣಾ ಈ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಜೋಯಿಸರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಸತ್ಯನಾರಾಯಣನ ಪೂಜೆ ಮಾಡು ಎಂದರೆ ಸಹಸ್ರನಾಮ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯಲ್ಲಾ ಹಾಗೆ ಇವರೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಷ್ಟು ಆಗಿದೆ, ಅಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಆದಮೇಲೆ, ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗವರ್ನರ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತ ಇದ್ದೆವು. ಅವರು ಹೇಳಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಸೇತುವೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ ಎಂದು.

That is not the speech that we expected from the Governor. We expected much more from him. ನನ್ನ ಸರ್ಕಾರ ಇಂತಿಂಥಾದ್ದುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ನಾನೇನಾದರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೀಷು ಓದುವುದು, ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಲಿತಿದ್ದರೆ ಇದರ ಮೇಲೆ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಬರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಾರದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ತಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ "ಛೀಮಾರಿ" ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟರು ಅಧಿಕಾರ ಕಳೆದುಕೊಂಡಮೇಲೆ we are in a very vicious circle. The communist wind is blowing both directly and indirectly. ನಮ್ಮ ಮೇಲೂ ಬೀಸುತ್ತಾ ಇದೆ. ಏನುಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಒಂದು ಇಕ್ಕಟ್ಟು. ಅದಕ್ಕೇ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆಂಚಪ್ಪ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ paragraph by paragraph ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಿ compliment ಕೊಡುತ್ತಾರೆ; ಎಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಜಯ ರಾಘವೇಂದ್ರರಾವ್ ಅವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಸ್ಪೀಕರ್ ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡಬಾರದೆಂದು ರೂಲಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ಬಾಯಿ ಬಂದಾಯಿತು. ನಿನ್ನೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಜಯ ರಾಘವೇಂದ್ರರಾವ್ ಅವರು, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯನವರು, ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹಿತರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ದೋಷವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದರೇ ಹೊರತು ಬಯ್ಯಬೇಕೆಂದು ಬಯ್ಯಲಿಲ್ಲ. ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾದುವು. ನಿಮ್ಮ ತಪ್ಪು ತಿದ್ದಿ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದರೆ ಒಂದೇ ಸಾರಿ opposition ನವರು opposition sake ಬಯ್ಯುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು, constructive criticism ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು, ಕರಿಯಪ್ಪನವರು ಕುಳಿತಿರುವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಯಾವ ಧೋರಣೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. Because you are the supreme authority, ದೊಡ್ಡ ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರೇ ಇದೆಲ್ಲಾ ತಪ್ಪು, ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ಲಂಚ ರುಷುವತ್ತು ವಾಯುವೇಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ; moving like mercury. ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನುಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? You have miserably failed. You are bankrupt in intellect. You are bankrupt in talent. ಶರಾವತಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಿರಿ. ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆವು; ನೋಡಿದಾಗ ನಮಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತು, ಅಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒದಗಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಡೆಯೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದೆವು. ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಲೋಪ ದೋಷಗಳಿದ್ದುವೋ ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರೇ ಇಂತಿಂಥಾ ಕಡೆ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. 60 ಕೋಟಿಯಿಂದ 70—80 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಕಾಸೂ ಲೋಪವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ. ಆದರೂ ಕೂಡ ತಾವು ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ, ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಾಗ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಶರಾವತಿ ವ್ಯಾಲಿ ಕಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೇ, ಅವರೇ ಕಟ್ಟಿದ್ದು ಎಂದು ಭುಜ ತಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೆ? ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಮಾಡಿದಂಥ ಸಹಸ್ರಾರು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳಿದ್ದರೂ—ಬಿಳಿಯ ಹಾಳೆಯನ್ನು ಒಂದು ಮಸಿ ಕೆಡಿಸಿತು ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ--ಆತುರ ಆತುರವಾಗಿ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವುದು, ಆತುರ ಆತುರವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಆತುರ ಆತುರವಾಗಿ ಜನಗಳನ್ನು ಅನ್ನುವುದು, ಇದರಿಂದ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಎಷ್ಟೇ ನಿಸ್ಪೃಹರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೂ, ಇದು ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಳಂಕ. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಗುಜು, ಗುಜು ಏನೆಂದರೆ ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಒಬ್ಬರನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತುತ್ತಾರೆ, 5ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡವರನ್ನು ಸಸ್ಪೆಂಡ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, 50 ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡವರನ್ನು ಪ್ರಮೋಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು. ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ.—

The Anti-Corruption Department is working under you. In the Anti-Corruption Department corruption is rampant. When in the Anti-Corruption Department itself corruption is rampant, what is the good of Sri Channabasappa holding that portfolio, making louder speeches and all that? I cannot understand. You are spending so much money.

ಶ್ರೀ ಜೆ, ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ನೀವೇನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ (ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ನಾನೇನು ಹೇಳಲಿ! He is in such a good mood and tempo that any obstruction will upset him.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Never, Sir. If all the 140 members interrupt, Muckannappa will stand like a rock, just like Gomateswara. He will never be perturbed and disturbed. Let him point out to me where I am wrong. ಆಂಟಿಕರಪ್ಷನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಯಾರೋ ಒಂದು upper division account ಗುಮಾಸ್ತೆಯನ್ನು 50 ರೂಪಾಯಿ ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಿಡಿದರು. ಅದೇ ಅಮೃತಮಹಲ್ ಕಾವಲಿನಲ್ಲಿ 45 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ misappropriate ಮಾಡಿದ ಒಬ್ಬ ಆಫೀಸರು Director of Animal Husbandry ಅವರನ್ನು, ಫಾರಿನ್ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದಿರಿ, ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಮೊನ್ನೆ ಕೇಳಿದೆ. You promoted him as Principal of the Animal Husbandry College. ಇದರಿಂದ ಕರಪ್ಷನ್ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀರೋ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಭಯವೇನಿದೆ ಎಂದರೆ ಇವರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. "My Secretaries, my Heads of Departments are so honest. They are striving very hard, working very hard in the interest of the country for 24 hours" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆ ಗೊತ್ತೇ? ನಮ್ಮ ಹುಳುಕು ಎಲ್ಲಿ ಅವರು ಆಚೆಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೋ ಎಂದು. ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು, ಬರೆದೆ, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀ ಜತ್ತಿಅವರು ಹೇಳಿದರು, ಬರೆದೆ, ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಇಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಿಮ್ಮ ಇಂಟರ್‌ಫಿಯರೆನ್ಸ್ ನಿಂದಲೇ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದೇ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಮಾಡಿಸುತ್ತೀರಿ. ಇದು ದೇಶದ ಅಭ್ಯುದಯ, ಕಲ್ಯಾಣ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕ ತಂದೊಡ್ಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರು ನೀವೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದೇಶದ ದಿನವಹಿ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಕೈ ಹಾಕುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸ ಬೇಕು. ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಕೋ-ಆಪರೇಷನ್ ವಿಷಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಈಗ ತಾನೆ ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಚೇರ್ಮನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ

ಕೋ-ಆಪರೇಟೀವ್ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಟೂರು ಹಾಕಿಕೊಂಡು 10 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲೂ ಓಡಾಡಿದರು. ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಯಾರು ಬೇಕೋ ಅವರನ್ನು ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಓಟು ಮಾಡಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಚೇರ್ಮನ್ ಆಗಿ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಈ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಚೇರ್ಮನ್ ಆದವರು ಪ್ರೈಮರಿ ಸೊಸೈಟಿಯ ಜನರಲ್ ಬಾಡಿ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನ್ನು 6 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕರೆದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಚೇರ್ಮನ್ ಆಗಿ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರ ಇಷ್ಟುದೂರ ಹೋಗಿದೆ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಅಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಶ್ರೀ ಕೊಲ್ಲೂರು ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟೀವ್ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ, ಖಾದಿ ಕಮಿಷನ್ ಖಾದಿ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ, ಸರ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಹಣ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಜತ್ತಿಯವರೇ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಿ. ಶ್ರೀ ಜತ್ತಿಯವರ ಮೇಲೆ ಸಿಗುಪ್ಸೆ ಏನೂ ನಮಗೆ ಇಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿ ಅವರು ಚೇರ್ಮನ್ ಆಗಿ ತಮ್ಮವರೇ ಅಧಿಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದವರ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತನಿಖೆ ಮಾಡಲಿ. ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ದಿನವಹಿ ಕೈಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿ; ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಈ ಚೇರ್ಮನ್‌ಗಿರಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಕೊಲ್ಲೂರು ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಅವರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇಂಟರ್‌ಫಿಯರೆನ್ಸ್ ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಕೈ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

The Registrar is a tool in the hands of the Co-operation Minister. He is an I.A.S. Officer. Whenever I put a question to the Chief Minister he says that he is running the Government according to the advice given by his Secretaries. Because they are I.A.S. and I.C.S. officers, he says they have got talent, wisdom and experience. Sir, I want to ask you. Has the Registrar no brain ? Has he no talent? Is he not an I.A.S. officer? Why do you over rule him ? Why do you snatch away the power given to him under the statute ? ಅವರು ಬೆಂಗಳೂರು ಉಲ್ಲನ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ 15 ಜನ ನಾಮಿನೇಟ್‌ಮಾಡಿ ಪ್ಯಾನೆಲ್ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಶ್ರೀ ಮಾಲ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿ ತಾವೇ 20 ಜನರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದು ಇಂಟರ್‌ಫಿಯರೆನ್ಸ್ ಅಲ್ಲವೇ ? I would request Sri Jatti that if he wants to continue and if he has the courage, let him dismiss the Co-operation Minister first. I am giving a concrete instance. He is your party man. ಎರಡೂವರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತಿಂದಂಥ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ವಿಷಯ ಇದೇ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ 1959ನೆಯ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಬೇಲೂರು ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಐಯ್ಯಂಗಾರ್ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟಿನ ಗುರುತು ಯಾರದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿದವನೋ ಅದೇ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ಹ್ಯಾಂಡ್‌ರೈಟಿಂಗ್ ಇವರದ್ದೇ, ಇವನೇ ದುಡ್ಡು ತಿಂದಿದ್ದಾನೆ, ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೂ ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜತ್ತಿಯವರು ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಜಪಮಾಡಿ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನ ಹಾಗೆಯೇ ಚಿರಂಜೀವಿಯಾಗಿ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಾರೆಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಈ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಇರುತ್ತೀರಿ? ಹಿಂದೆ ಹಿಟ್ಲರ್ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ನನ್ನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಂಥವರು ಏನಾದರು? ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದರೆ 1956ರಿಂದ ಸಿರಾ ಪೋಲೀಸ್‌ನವರು ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ವಿಷಯ, ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ ವಿಚಾರ ಇದೆಯೇ ? ಏತಕ್ಕೆ ಕೋ-ಆಪರೇಷನ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಶ್ರೀ ಮಾಲ ಮರಿಯಪ್ಪನವರನ್ನು ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಬಾರದು ? ಅವರು ಏತಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥವರ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಡುವುದೇ ? ಮಿಡಲ್‌ಮ್ಯಾನ್ ಇರಬಾರದು. ಮಿಡಲ್‌ಮ್ಯಾನ್ ಇದ್ದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿ ರೈತರ ಸಂಘ ಎಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಕಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕೋಟಾವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಮರ್ಚೆಂಟ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ಎಂದು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಇದೆ. ಒಂದು ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಇದೆ. ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರಲ್ ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ಸ್, ಮೆನ್ಯೂರ್, ಷುಗರ್ ಇವುಗಳನ್ನು ಇವೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಚಾಚೂ ತಪ್ಪು ಇಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಒಂದು ಗಲಾಟೆಗೂ ಎಡೆಕೊಡದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಮೊಟಕು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಎಲ್ಲಾ ವರ್ತಕರನ್ನೂ ಕರೆಸಿ ಮರ್ಚೆಂಟ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ಎಂದು ರಿಜಿಸ್ಟರ್‌ಮಾಡಿಸಿ ಇವೊತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಇದ್ದಂಥ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ವೆಸ್ಟೆಡ್ ಇಂಟರೆಸ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಕೋ-ಆಪರೇಷನ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಮೈಸೂರಿನ ಕೋ-ಆಪರೇಟೀವ್ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ 60 ಮೂಟೆ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಕದ್ದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದರೆ, ಅಂಥಾ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಖಾದಿ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ 250 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ? ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿಬಿಡಿ. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಸಹಕಾರತತ್ವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾದರೆ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಕೊಡಿ. ಈಗ 10 ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು, 6 ಜನ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಮಿನಿಷ್ಟರುಗಳು, ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಮತ್ತು ಐ.ಪಿ.ಎಸ್. ಆಫೀಸರುಗಳು ಎಷ್ಟೋಜನ army of officers ಇದ್ದೀರಿ. In addition to these you have political agents in thousands and lakhs. What is it that you have done to the co-operative movement ? ಕೋ-ಆಪರೇಷನ್ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಭಾಷಣಮಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು, ಎಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮೂಲಕ 6 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಜನಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿದ್ದೇವೆಂದು.

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

To whom have you distributed this amount? Who is benefited? What is it that you have done to the country or to the common man? Sir, let there be one dictator. Let there not be 10 Ministers and 6 Deputy Ministers. Let there be one honest man to rule the country.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ (ಹೊಸಕೋಟೆ).—ಬ್ಯಾಂಕ್ ಏನುಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಬಂದರೆ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿಯವರ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀವು ಅವರ ವಿಷಯ ವಕಾಲತ್ತು ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನೀವೂ ಲಾಯರಲ್ಲ; ನಾನೂ ಲಾಯರಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಂಥವರಿಗೆ ಈರುಳ್ಳಿ ಪರ್ಮಿಟ್ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಸಾಕು ತೃಪ್ತರಾಗುತ್ತೀರಿ. ದಯವಿಟ್ಟು ತಾವು ಏನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಸುಮ್ಮನೆ ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ ಅಷ್ಟೆ. ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಸೀರಿಯಸ್ ಆಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ. ಶ್ರೀ ಜತ್ತಿಯವರು ದೊಡ್ಡಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ 6 ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿಯವರನ್ನು ಎಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಚೇರ್ಮನ್ ಆಗಿ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿ ಇರಿ, ಆಮೇಲೆ ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೇನು ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣದಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಿದೆನೇ ಹೊರತು, ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮಲ್ಟಿಪರ್ಪಸ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ 12 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕಡಮೆ ಬಂತು. ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಮನುಷ್ಯ ಎಲೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೋತುಹೋದರೆ, 12 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕ್ರೆಡಿಟ್‌ಮಾಡಿಬಿಡು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಇದು ಸರಿಯೇ? ಆದರೆ ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ ಎರಡುಸಾವಿರದ ಇನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇವೊತ್ತಿನ ವರೆಗೂ ರಿಕವರ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು ದೇಶದ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ದುಡಿಯತಕ್ಕವರು. ಈತನು ಸಿ.ಡಿ. ಬ್ಲಾಕ್, ಬ್ಲಾಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ ಮೆಂಬರು. He is to shape the policy of the Block and implement it, a man who has swallowed Rs. 2,200 has to shape the policy and ask the people to follow it? ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರೇ ಈ ದೋಷವನ್ನು ನೀವು ಏತಕ್ಕೆ ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ? ಆ ದೋಷವನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಿ. ಕೋ-ಆಪರೇಷನ್ ಮಿನಿಷ್ಟರ್, ಚೀಫ್ ಮಿನಿಷ್ಟರ್ including the Health Minister who always errs on the wrong side, always does harm to the people ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡುಬಿಡಿ. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಶ್ರೀ ಜತ್ತಿಯವರಿಗೆ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಮತ್ತು ಕೂಡಲ ಸಂಗಮೇಶ್ವರರು ಬಡವರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿಕೊಡಲಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ರಾಜ್ಯ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇಸ್‌ರೈಲ್ ಆದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—You want Sri Nijalingappa to come to that place?

4 P.M.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I do not want Sri Nijalingappa to come to that place. Sri Jatti may continue there. ಯಾವುದೊಂದು ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಯಾರನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾರನ್ನು ಸಮಿತಿಯ ಚೇರ್‌ಮನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಹೀಗೆ ಇದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ತಮಗೆ ಓಟು ದೊರೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಉದ್ದೇಶವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಧಿಕಾರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಈ ರೀತಿ ಪಕ್ಷದ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ತಂತಮ್ಮವರ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಕೇಸಿನ ಫೈಲು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕಳಿಸಿದರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಜನತೆಯ ಹಿತಸಾಧನೆಗಾಗಿ ದೇಶಾಭ್ಯುದಯಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಬೇಕು, ಜನರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಹಕಾರ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸಕ್ಕರೆಯ ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು. ಜನರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಕ್ಕರೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಹಕಾರತತ್ವ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದೆ? ಸಹಕಾರಸಂಘಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಸದಸ್ಯರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಚ್‌ಲೈಟ್ ಹಿಡಿದು ನೋಡಬೇಕು. ಸಹಕಾರಿ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು. ಈವರೆಗೆ ಏಕೆ ಅವರನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರತಕ್ಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಜಾತೀಯತೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಜಾತೀಯತೆ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಮೈಸೂರಿನೊಳಗಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಮತ್ತು ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತದಿಂದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಗುಜರಾತ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವಹಾಗೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವು ಮೈಸೂರಿನವರಿಗಾಗಿ ಇರಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. Mysore for Mysoreans ಆಗಬೇಕು. ಈ ಕರ್ನಾಟಕ ಅಂದರೆ ಈ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ನಾವು ಇರುವುದಕ್ಕಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ಹಾಗಾದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಬೇಕೇನು!

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಹೌದು, ಬಾರದಿರತಕ್ಕಂಥ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾದುದೇನೆಂದರೆ Mysore for Mysoreans ಮಾತ್ರ ಇರಲಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನವರನ್ನು ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಬದಿಗೆ ಒತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಡಳಿತವನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ Mysore for Mysoreans ಎಂಬ ಚಳವಳಿಯನ್ನು

ಹೂಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಜೊತೆಗೆ ನಾವು ಇರುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ, ಯಾವುದೊಂದು ನೇಮಕವಾಗಲಿ, ಯಾವುದೊಂದು ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೊಡುವುದಾಗಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ಸರಕಾರದ ನೇಮಕಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೋಮುಗಳವರಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿರಬೇಕಾದುದು ನ್ಯಾಯವಾದುದು. ಆದರೆ ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ integrated area ದಿಂದ ಬಂದವರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಮಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ. 1956ನೆಯ ಇಸವಿಯ ನವೆಂಬರ್ 1ನೆಯ ತಾರೀಖಿನ ದಿನ ಮಂಗಳಕರವಾದ ಮೈಸೂರು ಹೆಸರು ಅಮಂಗಳವಾಗಿ ನಮಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಭಾರತ ಸರಕಾರದವರು ಬೊಂಬಾಯಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿ ಗುಜರಾತ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಎಂದು ಎರಡು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ, ಈಗಿನ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು, ಉಳಿದ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮತ್ತೊಂದು ರಾಜ್ಯ ಏಕೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಬೇರೆ ಒಂದು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿ. ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲು ನಾವು ತಯಾರ್ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಬಹಳ ನೊಂದಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಿರುಪಯೋಗಿ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯದಕ್ಷತೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರ ಅರ್ಥವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೆ ಮೈಸೂರನ್ನು ಬಿಡಿ ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಪೀಲ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ಪೀಕರ್ ಮುಖಾಂತರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಈ ಮೂಲಕ ಅಪೀಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮೈಸೂರಿನವರಿಗಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಎಂಬ ಚಳವಳಿ ಹೂಡುತ್ತೇವೆ. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ, ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ natural resources ಬೇಕಾದಷ್ಟಿವೆ, ಅದನ್ನು exploit ಮಾಡಿದರೆ ಉಜ್ವಲ ಭವಿತವ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ, ಊರಿಗೆ ಒಂದು ರಸ್ತೆ ಇಲ್ಲ, ಒಂದು ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡವಿಲ್ಲ, ಕೆರೆಯಿಲ್ಲ ಕಟ್ಟೆಯಿಲ್ಲ. ತಹಸೀಲದಾರ್‌ರವರ ಆಫೀಸಿಗೆ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಇಲ್ಲ. ಅಂಥ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಹೋಗಿ 25 ಸೇತುವೆಗಳ ಶಂಕುಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ದೇಶದ ಹಣ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೇ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು 50 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಹೀಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಿಟ್ಟಿಲ್ಲ; ಜುಟ್ಟಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವು ಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಊರಿಗೆ ಶಾಲೆ ಬೇಕು, ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಬೇಕು, ಡಾಕ್ಟರ್ ಬೇಕು, ನರ್ಸ್ ಬೇಕು, ರಸ್ತೆ ಬೇಕು ಎಂಬಂತಿದೆ. Four years after integration what have you done to old Mysore ?

ಹಾಗಾದರೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಆದವರು ಇಲ್ಲವೇನು ? ನಾನು ದ್ವೇಷದಿಂದ ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮದು ಮೂರಾಬಟ್ಟೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಭಯವಾಗಿದೆ.

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅವರನ್ನೇಕೆ ತಡೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ? It is a concrete example before this House and before the country. ಅವರು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದೂ, ಅದಕ್ಕೆ ತಮಗೆ ಹಕ್ಕಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಏಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದು ? ಮುಂಬಯಿಯ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಗುಜರಾತ್ ರಾಜ್ಯವೇ ಬೇರೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ದೊರೆತಿಲ್ಲವೆ ? ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತದ ಕೃಪಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೂ, ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮನ್ನು ಅವರ ಅಂಕುಶದಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಒಂದು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೂ, ಅವರ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರೇಮವಿದೆ. 1936ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದಲೂ ಅವರು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು. To err is human. ಅವರು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಬಣ್ಣ ಕೊಡಬಾರದು. ಆದರೆ ಅವರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಂದು ರೀತಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಅವರು ಈ ನಡುವೆ ಕಮ್ಯೂನಲ್ ಆಗಿಬಿಟ್ಟರೆಂದು ಜನ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಅವರು ಜಾತಿವಾದಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಹಾಗಾಗಬೇಡಿ. ಮೊದಲು ಹೇಗಿದ್ದರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇರಿ, ನಿಮಗೆ ಉಜ್ವಲ ಭವಿಷ್ಯವಿದೆ. ಸತ್ಯವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಹೇಳುವುದು. ಈ ದಿವಸ ಅಥವಾ ನಾಳೆ ಅವರು ಈ ದೇಶದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಬಹುದು ಅಥವಾ ಪಾರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಬುಲ್ಗಾನಿನ್ ಅವರು ಈ ಊರಿಗೆ ಬಂದು ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದಮೇಲೆ ಅವರ ಹೆಸರಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಹೋಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳುವುದು, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರಿಗೆ ತಾಳ್ಮೆಯಿರಬೇಕು. ಅವರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬ ದೂರಿದೆ; ನಿಜ. ಡಿಸಿಪ್ಲಿನ್ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಆ ಗತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಆಡಳಿತ ನಡೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದು ತರಹ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ತರಹ ನೀತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಬಾರದು. ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ತಾವು ಘನೋದ್ದೇಶವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡಿರುವುದು ಫಲಪ್ರದವಾಗಿದೆಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ. ಒಬ್ಬ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಮಾಜಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಅಳಿಯಂದಿರು. ಅವರಿಗೆ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಒಂದು ಕಾಗದ ಬರೆದರೆ ಅದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ " Please refer to the dictionary for the meaning of this word " ಎಂದು ಬರೆದರು, ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ತಮ್ಮ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಯಾದ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಬರೆಯಬಹುವೆ? ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾರು ? ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆಷ್ಟು ಗತ್ತು? ಅಂಥವರನ್ನು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಒಬ್ಬ ಬಡ ಮನುಷ್ಯನಾದ ಮಂಚಯ್ಯ ಎಂಬವರು

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

207 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಅವರನ್ನು ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಿದರು. ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಕಬಳಿಸಿದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಕೂಡಿಸಿದ್ದೀರಿ, ನೀವು ಮಾಡಿರುವ ಅನ್ಯಾಯ ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದೇ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಅಂಕಿಅಂಶ ಕೊಟ್ಟು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರು, ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅದು ಸರಿ ಅಥವಾ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನೆ ಸುಬ್ಬರಾಯನ ಕೆರೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಿಜ, ನೀವು ಒಂದು ದಿವಸವೂ ಆ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು, ನೀವು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಹೇಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದೆ, ಕಲ್‌ಘಟಗಿ ಗೋಡೌನ್‌ನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಮೂಟೆ ಬತ್ತವನ್ನು ಹೆಗ್ಗಣಗಳು ತಿಂದುಹಾಕಿವೆಯೆಂದು ವರದಿಯಾಗಿದೆ. He is an I.A.S. Officer who is now occupying a most attractive and lucrative post like the Manager of the Road Transport.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I appeal to the Hon'ble member that if he has definite facts about a case, let him make a statement of facts and Government will be very happy to know it. Government have absolutely no likes and dislikes. Government want to firmly deal with all corrupt men irrespective of their colour and status. I am the member in charge of Anti-Corruption and what Hon'ble member says is news to me. He has not till today said anything about this to me. If only he had whispered in my ears that this was such and such a case, I would have been very grateful to him.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Is it not your duty? It is also your duty. If you can dismiss Sri Manchaiah, is it not your duty to go into the merits of an Officer who is now in the I.A.S. cadre and see whether he has merits or demerits.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Supposing matters do not come to the notice of Government, even granting that Government were not aware of it or made an omission, as an Hon'ble and responsible member of this House it was also your duty to point it out to Government when it was blind according to you. If you had only informed Government about this and if Government had failed to inquire into it, then I would have agreed with you that Government did not deserve to exist.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಬಿರುಸಾಗಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದರು. ಹಿಂದಿದ್ದ ಜನರಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರು ಅಪ್ಪ ಸತ್ತ ಎಂದು ಬೆಳಗಾಂಗೆ ಹೋಗಿ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ಟಿ. ಎ. ಕ್ಲೈಂ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದೆವು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಏನು ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಿ?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—You please make a specific allegation. I am going to make a specific reply tomorrow.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I am only pointing out these things to make your hands strong and to make your administration powerful in the State. Why do you bother about these things? I say you have committed blunders. I agree that you have done good also, but why do you want only appreciation from me and no mention of your blunders?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—What I am anxious is that the case must be properly put. I must understand what you say so that I might collect the relevant facts and place them before the House and if I find that Government were a willing party to any misdeed I would be the first man to own it; otherwise I would apprise the House of the correct position and also correct you if you are in the wrong.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—You know it. Even now if you plead that you do not know, I will apprise you. Is it not a fact that Sri Fernandez, General Manager of the Road Transport Department, has drawn T.A. for having gone to Belgaum on the day of his father's death? Is it not a fact that the Finance Minister replied on the floor of this House that it was true and you have pardoned him? I wrote to the Law Minister that our Deputy Commissioner had allowed his own man to fix number plates to houses at the cost of 0-5-0 per plate without Government Orders. ಸ್ವಾಮಿ ಮನೆಗಳಿಗೆ ನಂಬರು ಹಾಕುವ ಬಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ಆಜ್ಞೆ

ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರು ತಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಅವರಿಂದ ಹಾಕಿಸಿದರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ which is the ಸರ್ಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದರೆ source of information ಎಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನೇ ಕೇಳಿದರು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಏನು ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ? is it not an indirect way of corruption? Through his relatives the Deputy Commissioner is asking him to fix the number plates thereby benefiting himself.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I will verify and let you know.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಹಿಂದೆ ತುಮಕೂರಿನ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರಾಗಿದ್ದು ಈಗ ಮೈಸೂರಿನ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರಾಗಿರುವವರು ಮನೆಗಳಿಗೆ ನಂಬರ್ ಪ್ಲೇಟ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಕಡೆಯ ಮನುಷ್ಯನಿಂದಲೇ ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಯಾವ ಕಾನೂನಿನ ಮೇರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿತು? ಸರ್ಕಾರ ಬರೆದು ಕೇಳಿದರೆ, 'ನಿಮಗೆ ಯಾರಿಂದ ಈ ಸಮಾಚಾರ ಬಂತು' ಎಂದು ಇವರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ!

ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಫ್ಲೀಟ್ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಹರಾಜಿಗಿಟ್ಟು, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಮದರಾಸಿನಿಂದ ಕರೆಸಿ ಅವರಿಗೆ ಕಮಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ನೀವೇ ಹರಾಜು ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತು? ಹರಾಜು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮದರಾಸಿನಿಂದೇಕೆ ಕರೆಸಬೇಕು? ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬೀರ್‌ಷಾಪ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ, ಹನಿಮೂನ್‌ಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ನೂರಾರು ಗ್ಯಾಲನ್ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೇನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? Hundreds of gallons of petrol are being spent today by your Deputy General Manager, General Manager, Supervisors and so on. What action have you taken? ಇವೆಲ್ಲವೂ ಏನನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ? ನಾನು ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂದರೆ, 'ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಮಾಂಗಲ್ಯವನ್ನು ಹರಾಜು ಹಾಕಿ ಕೊಡು' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಜನರ ಹಣವನ್ನು ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ 'ಪೀಲ್' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನವರೊಬ್ಬರು ಐ. ಜಿ. ಪಿ. ಆಗಿ ಬಂದಿದ್ದರು. We will appoint another man like Mr. Peel and peel out the skin of these swindlers. ನಾವು ಇಂಥ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ, ಎಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. Corruption ಎಷ್ಟೋ ಇದೆ. ಒಬ್ಬ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ನಾಲ್ಕು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಬರುವ ಮರವನ್ನು ಹರಾಜು ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮನುಷ್ಯ ಹಣಕೊಡಲು ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕೇಳಿದರೆ ಹಣವಿದ್ದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಿಡಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿ, 395ಕ್ಕೆ ಕೂಗಿದರೂ ಅವನಿಗೆ ಕೊಡದೆ 215 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ನಮ್ಮ ಸಿರಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ, ಕಳಂಬೆಳ್ಳ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರು. ನಾನು ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಲಂಚ ನಿರೋಧ ಇಲಾಖೆಗೆ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟೆ. ಏನು ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ? ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲವೆ? ನಮ್ಮ ಲಂಚ ನಿರೋಧ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಏನು ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತಿದೆ? ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ exemption, ಬೇಡವಾದವರಿಗೆ conviction, ಬೇಕಾದವರಿಗೆ promotion, ಬೇಡವಾದವರಿಗೆ demotion!

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I fail to understand what he means. If at any time he felt that any injustice had been done, he should have brought it to the notice of Government. If the Hon'ble Member is constructive in his views, I shall be happy to answer him.

Sri C. J. MUCKANNAPPA—This is a better forum to a member to draw the attention of the Government.

Sri B. D. JATTI (Chief Minister).—Sir, I have been patiently hearing the Hon'ble Member. I do not think he is referring to any items of the Governor's Address. I request the Chair to say whether he will be allowed to speak anything at random.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Whatever the Hon'ble Member speaks, he should be able to prove.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Is it not my duty to apprise the Government that it has failed in its duty and that there is corruption, favouritism, etc.? ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಸುಲಿದ ಬಾಳೆಯ ಹಣ್ಣಿನಂದದಿ, ಕಳೆದ ಸಿಗುರಿನ ಕಬ್ಬಿನಂದದಿ ಇದೆ. ಇರುವ ದೋಷಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ, ಅದನ್ನು ಸರಿಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪೆ? ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ವಿಷಯ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿಲ್ಲವೆ? ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೇ ಇಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ಈ ರೀತಿ ನಡೆದಿದ್ದರೆ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಮಗಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಬಂದು ಇಂಥಿಂಥ ಕಡೆ ಹೀಗಾಗಿದೆ ಎಂದು ಒಂದು ಮಾತು ಉಸುರಿದ್ದರೆ ನಾನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರಾದರೂ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ತೀವ್ರವಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಹೊರಗೆ ಕೂಡ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆಯೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷಕ್ಕಿದೆ. ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಿಗೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗೆ ಕೊಡುವಷ್ಟು ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಇಂಥ ವಿಚಾರ ನಡೆದಿವೆ. ಇದು ತಪ್ಪು ಎಂದು

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ)

ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ನಾನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಅದು ಬೇರೆ ವಿಷಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹಾಗಿಲ್ಲ.

4-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೊಡುವಾಗ, ಡೀ-ಮೋಷನ್ ಮಾಡುವಾಗ ಏನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. Rice smuggling caseನಲ್ಲಿ ಈಗ ಹಾಲಿ ಇರತಕ್ಕ ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಜನರಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಅವರ past history ಏನಿದ್ದಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರಾ ? ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅವರನ್ನು ಜನರಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಅಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಒಂದು ವಿಷಯ. ನೀವು ಎಫಿಷೆಂಟು, ಕಾಂಪಿಟೆಂಟು ಎಂದು ಹೇಳುವವರು ಅಡ್ವೊಕೇಟ್ ಜನರಲ್ ಅವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥರಾಗಿಲ್ಲ. May I know the difficulties of the Government, Sir ? Every day you are giving extension. ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆನ್‌ಷನ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಡಾಕ್ಟರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದರೇ ? ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ರಿಟೈರ್ಡ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸರ್ವೀಸಸ್ ಅವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಯಾವ ಧರ್ಮ ? ಅಠಾರಾ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನು ಫಸ್ಟ್ ಡಿವಿಜನ್ ಕ್ಲಾರ್ಕ್, ಸೆಕೆಂಡ್ ಡಿವಿಜನ್ ಕ್ಲಾರ್ಕ್ ಯಾರಿದ್ದಾರ ಅವರಿಗೆ 2 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆನ್‌ಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ? ಯಾವ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ? ಮಣ್ಣು ಮಸಿ ಎಲ್ಲಾ ತೆಗೆದು ದಾರಿಯನ್ನು ಸ್ವಚ ಮಾಡೋಣ ಎಂದರೆ ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಅವರು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹುಸಿ, ಹುಸಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ನೀವು ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಮೊದಲೇ 'ಮುಕ್ಕಣ್ಣ'ನವರು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—'ಕಾಮ' ಇದ್ದಹಾಗೆ ಶ್ರೀ ಜತ್ತಿ ಅವರು. (ನಗು) ಅವರ ಬುದ್ಧಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಂತು ? ಎಲ್ಲರೂ ಚಾಪೆ ಕೆಳಗೆ ನುಸಿದರೆ ಅವರು ರಂಗವಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ನುಸಿದು ಹೋಗುವಂಥ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರು ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕಲ್ಲು, ಮುಳ್ಳು ಇದ್ದರೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ನೆಟ್ಟಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಕಾಲು ಮುರಿದುಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಇದನ್ನು ಯಾರು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ ? ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಜನಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂತಹ ಕಡೆ ಮಾತ್ರ ರೀ ಎಂಪ್ಲಾಯ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಡಾಕ್ಟರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದರೆ ?......

Since the Principal, Hubli Medical College, is a good friend of the Chief Minister, he appointed him.

Sri B. D. JATTI.—Just to correct my Hon'ble friend. We have always said 'Medical and technical persons'. Let him remember it.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರುಗಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲವೇ ? ಡಿ. ಎಂ. ಎಸ್. ಜಾಗ ಭರ್ತಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಗಜಗರ್ಭ, ಒಂದು ಕೂಸು ಬಂತು. ಕೈಯಿಲ್ಲ, ಕಾಲಿಲ್ಲ, ಕಣ್ಣಿಲ್ಲ, ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೂದಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಡಿ ಎಂ. ಎಸ್. ಅವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಅಡ್ವೊಕೇಟ್ ಜನರಲ್ ಅವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಆಯಿತೆ ? ಚೀಫ್ ಇಂಜನಿಯರ್ ಜನರಲ್ ಅವರನ್ನು appoint ಮಾಡುವಾಗ ಏನು ಮಾಡಿದಿರಿ ? Were you not aware that this particular individual was going to retire on such and such a date ? Is it not your duty, is it not incumbent on you to keep a man ready to occupy that place ? What did you do ? After how many days, did you appoint his successor ?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—You tell me facts. I will give you information if you are wrong.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅವರನ್ನು ರಿಟೈರ್ ಮಾಡಿದ 15 ಅಥವಾ 20 ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದಿರಿ.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I am sorry, Sir. This is how Sri Muckannappa has been speaking all along. I will be very happy at least if he ascertains fact before he makes his comments. Then he can be more constructive. In this particular case, I may tell the Hon'ble Member, that we did not take even a day more that what was necessary. Orders were passed immediately after the concerned person retired.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.--ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಈಗ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಹಾಗೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಸ್ಪೀಕರ್ ಅವರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ?(ನಗು !) ಅವರು ಎಂದು ರಿಟೈರ್ ಆದರು, ತಾರೀಖುಯಾವುದು; ಎಂದು appointment order ಆಯಿತು ; ಜೋಷಿ ಅವರಿಗೆ ಎಂದು ಚಾರ್ಜ್‌ಕೊಟ್ಟರು ? Is it not a fact that Sri M. H. Manchigiah was in additional charge for some time ?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—The Chief Engineer General was given extension for six months. On the day on which he had to retire—if I remember, right--15th of some month—the decision was taken and that decision was given effect to, in time and there is absolutely no delay. The statement of the Hon'ble Member is not quite correct. Even granting that somebody was in additional charge, the Hon'ble Member must know that a transferred individual has always some joining time. What the Hon'ble Member says is not a

correct statement. If the Hon'ble Member is very particular, I will apprise the House of the correct date and time at which he retired and the date on which orders were passed and when he took charge. It will also help this House to see the correctness or otherwise of the Hon'ble Member's statement. I will do it.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Please do it. Please give us the date of retirement, date of appointment and date of his (Mr. Joshi's) taking charge.

I request Sri Deenadayalu Naidu who is a Member of the Party in power to say whether I am stating the truth or whether the Minister is giving a coloured version.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I will give all facts in about half-an-hour.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅದು ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ. ಅವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇಷ್ಟು ದಿವಸಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಸಾರಿ ಅಡ್ವೊಕೇಟ್ ಜನರಲ್‌ಗೆ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆನ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಹೇಳಿ ? ಏನು ಕಷ್ಟ ಇದೆ ನಿಮಗೆ ? ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಜನ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೇ ? ಅಥವಾ ಅವರಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೀರಾ ? ಏನು ತೀರ್ಮಾನ ಸರ್ಕಾರದ್ದು ಹೇಳಿ. ಇದು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ನಾನು ಒಂದು ದಿವಸ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜತ್ತಿ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಅಪವಾದ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹೈಕೋರ್ಟಿನವರು ಮಾಡಿದುದು ; ನಾನೇನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಓದಿದರೆ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಕೇಸು ಯಾರು ನಡೆಸಿದರೋ ಅವರನ್ನೇ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಸ್ಟೀಸ್ ಆಗಿ ನೇಮಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

Sri B. D. JATTI.—Here I can explain to the Hon'ble Member, Sir. If the Hon'ble Member has ever worked as an Advocate or as a person who has knowledge of something about the appointment of High Court Judges, he would not have made such wild allegations. The Chief Minister writes to the Chief Justice of the High Court to recommend names. The recommendations come to the Chief Minister. He will send the names to the Home Minister of the Government of India and then in turn, the recommendation will be submitted to the Chief Justice of the Supreme Court and whatever is the decision, that person will be appointed. If the Hon'ble Member had had any knowledge of this position, he would not have made these wild and irresponsible allegations, Sir.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—At the same time, I reiterate that this irresporsible Government should disappear at once.

Sri B. D. JATTI.—That is a different thing. May I appeal to the Chair ? It is not in his hands to remove this Government. If the Party does it, it is a different thing. He is not the person. Let him speak with a sense of responsibility.

I appeal to the Chair that the Hon'ble Member is speaking at the top of his voice. He should not feel that others cannot also talk like that. Let him behave in a responsible manner. I appeal to the Chair to put some restriction ; otherwise, it would not be in consonance with the dignity of the House.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—It is not the Chief Minister to restrict my speech in this House, Sir. It is for the Speaker. Sir, you have got a right. You cannot take direction from the Chief Minister and restrict my speech. If I am out of bounds, you have got every right to ask me to resume my seat. The Chief Minister cannot ask you to pull me up.

Sri B. D. JATTI.—I have explained the procedure. If he knows any irregularity, let him make a statement. I repeat if he knows anything wherein the Government have committed a mistake, and the Government have done anything irregular and illegal, let him say that. I will accept it. But there is no use making wild allegations.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ —ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಹೈಕೋರ್ಟಿನವರು ಪ್ಯಾನೆಲ್ ಕಳುಹಿಸಿದರು, ಅದು ಹೋಮ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ನೇಮಿಸಿದ್ದು in consultation with the Supreme Court ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. After all, it is a very simple procedure. I know how a High Court Judge is appointed. Even now, I am sorry for the irresponsible reply given by the Chief Minister.

Sri B. D. JATTI.—Sir, I object. Let him withdraw it. He will have to prove it. Otherwise I will take objection. Let him say with facts, figures, data and documents. He will have to withdraw or prove it.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—What the Hon'ble Member says must be supported with proof.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Let him allow me to prove it. You can draw an inference; I can draw an inference; any member of the House can draw an inference; he has conducted the election case.

Sri B. D. JATTI.—I cannot understand who has conducted the election case. If there is any irregularity let him show any data or document or any evidence; I am prepared to accept it.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I am not yielding. I just wanted to yield to him because I thought he wanted to put me on the correct track. But he wants to assert himself and say what he has done is correct. The only inference that we can draw is that the Chief Minister had some interest. ಅವರು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಡ್ವೋಕೇಟ್ ಜನರಲ್‌ನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಲು ಏನು ತೊಂದರೆ ಇದೆ? ತಕ್ಷಣ ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ?

Sri B. D. JATTI.—Are we to reply for every question which is put just now or reply to them after the speech is over? If I have to reply, let him put a question and then I will reply; the debate may go on like that.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—I am not yielding. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಗೌರವ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ಏನು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. 'ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಕಳ್ಳ ಎಂದರೆ ಹೆಗಲು ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿಕೊಂಡ' ಎಂದ ಹಾಗೆ ಅವರು ಏತಕ್ಕೆ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜರನ್ನು ನಾನು ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ; ಹೋಮ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಿ; ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು irresponsible ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ I must say the same in return ಇಂಟರ್‌ಫಿಯರೆನ್ಸ್ ಇಲ್ಲವೆ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಸಿರಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಒಂದು ಹೆಲ್ತ್ ಯೂನಿಟ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬ್ಲಾಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸದಸ್ಯರು ಬಂದು ತಾವರೆಕೆರೆ ಬಹಳ ಕೊಳಕಿನ ಪ್ರದೇಶ; ನಾರು ತ್ತಾ ಇದೆ, ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿ ತಾವರೆ ಕೆರೆಗೆ ಹೆಲ್ತ್ ಯೂನಿಟ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಆರ್ಡರ್ ಇಷ್ಯೂ ಆಯಿತು. ಆಗ ಈ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬ್ಲಾಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿ ಮೆಂಬರುಗಳು ರಾಜಿನಾಮೆಯನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಮೆಸೇಜ್ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು, ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಎಂದು. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಇವರೆಲ್ಲಾ ರಾಜಿನಾಮೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಏನು ಮಾಡೋಣ ಎಂದರು. ರಾಜೀ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ಲ್ಯಾನಿಂಗ್ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಎನ್. ಇ. ಎಸ್. ಟೂರಿಂಗ್ ಟಾಕೀಸ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆದ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ಲಿಂಗಾರೆಡ್ಡಿಯವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The Hon'ble Member should not make such personal references.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I withdraw the words. ರಾತ್ರಿ $11\frac{1}{2}$ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಎಚ್ ಸಿ. ಲಿಂಗಾರೆಡ್ಡಿಯವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆ 15 ಜನಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿ ರಾಜೀಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಏನಿತ್ತು? ಇಷ್ಟೊಂದು ಇಂಟರ್‌ಫಿಯರೆನ್ಸ್ ಏತಕ್ಕೆ? Is it not interference? Is it the national extension service that he is doing? ಆಮೇಲೆ ತಾವರೆಕೆರೆಗೆ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ; ಸಿರಾಕ್ಕೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದರು. Now the matter is before the Government. ಹೆರಿಗೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಕೊಡಬೇಕ, ಮಿಡ್‌ವೈಫ್ ಕೊಡಬೇಕೇ, ಲೇಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಕೊಡಬೇಕೇ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

Is it not really an interference of Government--whether it is by the Chief Minister or the Public Works Minister or the Health Minister?

Sri K. K. HEGDE (Minister for Public Health).—If the Hon'ble Member yields, I would like to explain. When there is an amicable settlement between the parties, do you expect the Government to stick to the Government order or yield to the amicable settlement?

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—It is a Government Order. If every Government order is changed because there is an amicable settlement, where is the sanctity?

Sri K. K. HEDGE.—The Government will yield to democracy.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—You appoint two Deputy Commissioners. There will be a third man coming into the picture and if by an amicable settlement they say that the third man may be appointed as Deputy Commissioner, will you do that? The Chief Minister wants that a responsible statement should be made. But I am receiving from him most irresponsible answers. ಇದು ನ್ಯಾಯವೇ? ಇವರು ಇಲ್ಲಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನಿಶಾ ರಾತ್ರಿಯೊಳಗೆ 15 ಜನರನ್ನೂ ಭೇಟಿಮಾಡಿ, ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಶ್ರೀ ಮಾಲಿಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಇಚ್ಛೆ

ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ? Why should the poor Chief Minister be drawn into the picture, I cannot understand. ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ವಿಚಾರ ನಮ್ಮ ಗವರ್ನರ್ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೇ?

Does he say: "My Government has decided to have prohibition throughout the State"?

ಕುಡಿತದಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅದರಿಂದ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಎಕ್ಸೈಜ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರು ಇದೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರಾದ ನೀವೇ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬಂದವರಿಗೆ ಕುಡಿತವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾರಾದರೂ ವಿಜಿಟರ್ಸ್ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಕಾಗದ ಬರೆದರೆ ಇಂಥಿಂಥಾ ಡಿಸ್ಟಿಂಗ್ವಿಷ್ಡ್ ವಿಜಿಟರ್ಸ್ ಬಂದಾಗ ಇಂತಿಂಥಾ ಊಟ ಹಾಕಬೇಕು. ಇಂತಿಂಥಾ ಕುಡಿತ ಕೊಡಬೇಕು ಇಂತಿಂಥಾ ಬೆಡ್‌ಷೀಟ್ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ: What is your policy? the President of the U.S.S.R. was here. I was just taking my lodging in the Infantry Road Guest House. ಅಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕುಡಿತದ ಮತ್ತು ಸೋಡಾ ಬಾಟಲ್‌ನಿಂದ ಬಂದ ಹಣದಿಂದ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಬಡವ ಎರಡು ವರ್ಷ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಊಟ ಹಾಕಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಕುಡಿದು ಬಿಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಅಲ್ಲಿರುವ ಅಟೆಂಡೆಂಟ್ಸ್ ಕುಡಿದು ಮತ್ತಿನಿಂದ ಮಲಗಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. Is this that you are preaching us?

Sri C. K. RAJIAH SETTY (Chicknayakanhalli).—I rise to a point of order. When a foreigner comes here, who is an international figure and when Government arranges something, can a member make such remarks?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—It is not proper to speak about foreign dignitaries.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I am not speaking about them. I am speaking about the Government which has got a policy of prohibition. I am questionning the very fundamentals. If my friend wants to receive applause from the Treasury Benches, let him say so.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—One should have the interest of the nation at heart.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I am not yielding.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—The Speaker should control the debate.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—He cannot ask the Speaker to control me. After all, he is also an ordinary member like me.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The Hon'ble Member should avoid making personal remarks.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಕುಡಿತಕ್ಕೆ ನಿಷೇಧ ಇರಬೇಕೆಂದು ಯಾವ ಸರ್ಕಾರದ ಪಾಲಿಸಿ ಇದೆಯೋ, ಅದೇ ಸರ್ಕಾರ, ಕಾರ್ಯತಃ ಕುಡಿತಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರೂ ಕೂಡ ಕುಡಿತದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು, ಗವರ್ನರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಡ್ವೈಜ್ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳಿದೆನೇ ಹೊರತು, it is not for criticising the President of the U.S.S.R. that I have said it. I have got the greatest respect for him. My frind Sri Rajiah Setty is after all an Insurance Agent and he has got to tap so many people ..

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—I am not a person quarreling with the jutkawalla for not paying the fare agreed to be paid to him.

(*Interruption.*)

He cannot personally attack people.

Sri C. M. ARUMUGHAM (Kolar Gold Fields).—Of course, Sri Muckannappa was speaking on the policy of the Government. When a foreign visitor comes to our State, it is our duty to give him whatever he likes, not the vegetarian food we may eat. But why should there be any personal attacks on others?

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I am not making any personal attacks on distinguished visitors. I just wanted to apprise the Government of the prohibition policy of the State, and not that he should not be given what he wanted, but "*hirekayi*" and "*southekayi*".........

ಸ್ವಾಮಿ, ಇಷ್ಟಾದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ರಸ್ತೆಯ ರಚನೆ ಮುಂತಾದ ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಕೆಲಸ, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಯೋಜನೆ ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹೊಸ ಸ್ಕೀಮುಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ? ದೇಶಾಭ್ಯುದಯಕ್ಕಾಗಿ ಏನನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ಇಂಥ ಯಾವ ಯೋಜನೆಯೂ ಈ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿಲ್ಲ. He has referred to minor irrigation, small causeways, etc ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

(SRI C. J. MUCKANNAPPA)

ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಗವರ್ನರವರ ಅಡ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. Bhadravati will have a Corporation K.G.F. will have a Corporation and so many other industries will have a Corporation. ಈ ರೀತಿ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ; ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಅಡ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೇ ಮುಗಮ್ಮಾಗಿ ಏನೋ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಗವರ್ನರವರ ಈ ಭಾಷಣ ಅಷ್ಟು ತೀರ ಆಶಾದಾಯಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಬಹಳ ನೊಂದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೇಳತಕ್ಕಂಥವರಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬನು. Community Development now covers 120 tatuks ಎಂದು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಈ 120 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಎಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡೆದಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ಕಮಿಟಿ, ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿ ಮುಂತಾದ ಸಮಿತಿಯವರು ವರದಿಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು.

The National Extension Scheme is a waste. It has not done any good to the people ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಜನತೆಯ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ C.D., N.E.S. ಬ್ಲಾಕುಗಳು ತೀರ ವಿಫಲವಾಗಿವೆ. ಏನಾದರೂ ರೀಓರಿಯೆಂಟೇಷನ್ ಮಾಡಿ, ಬೇರೆ ರೂಪ ಕೊಟ್ಟು, ಜನತೆಯ ಹಿತಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಸರಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಭಾಷಣವು ಬಹಳ ಸಪ್ಪೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಬಹಳ ನೊಂದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

"In the field of Public Health Engineering, the State has taken up a number of urban and rural water supply and drainage schemes. To mention a few, water supply to Mangalore town has been completed and that for Belgaum is under progress. The schemes for Bellary and Chickmagalur have been sanctioned, and that for Hospet is under consideration."

They say it is sanctioned and the Minister says that it is under consideration. May I know which is correct and which is not correct? Which is true and which is not true?

"In the field of generation and distribution of electricity, progress has been equally good." ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಪಂಪಿಗಾಗಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಬೇಡಿಕೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅಷ್ಟು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಗವರ್ನರ್‌ಅವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ Progress has been equally good' ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ? ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾಧಾನವಾಗುವ ಹಾಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—So long as you are prepared to be convinced by reasonable arguments.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ.

"Taking over for State management and maintenance, roads constructed under relief measures, Shramadhan, N. E. S., Community Development and other programmes."

What is the length of new road that the Government has taken over—there is no mention.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—It is only a question of policy.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—What is your policy enunciated in the Governor's Address? There is nothing. It is stale. ಭಾಷಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಭಾಷಣವಿರುವ ಹಾಗೆ ಇದೆ, ಗವರ್ನರ್‌ರವರ ಈ ಭಾಷಣವು. Governor's speech is for the sake of the Governor's speech. It contains nothing about the development of the country to ask the people to work for a welfare state. Therefore I oppose. I am not prepared to thank the Governor. I oppose the Motion of Thanks and conclude.

5 P.M.

[MR. SPEAKER in the Chair.]

Sri K. DOOMAPPA (Surathkal).—Mr. Speaker, notwithstanding the violent attacks and the opposition of my friend and member of this august House Sri Muckannappa, I rise to support the Motion of Thanks to the Governor for his speech delivered to the uoint cession of the Mysore Legislature Assembly on the 2nd of March 1960. I find that the Governor has made a detailed survey of the developmental activities of the Government especially of the First and Second Five-Year Plans and has great hopes and aspirations for developmental activities during the

Third Five-Year Plan. He has shown great interest in the all-round development of this State. He has also cautioned us that any reasonable plan should be within the possibilities of performance and within the reach of our resources. He has also mentioned that the Third Plan would need considerable sacrifices on the part of every section of the population, a unity of purpose and a sense of national discipline and devotion to duty. He has also made mention of the wholehearted transfer of power to the people under the recent Mysore Village Panchayats and Local Boards Act for harnessing the wholehearted co-operation of the people for rural reconstruction. It was very kind of His Highness to have referred to the heavy damage caused to the crops by the floods and to the relief measures undertaken by the Government and the private agencies and to have indicated the policy of Government n the matter of establishing a permanent fund known as the Mysore Famine Relief Fund. He has also been pleased to indicate the lines on which Government propose to check the rise in the prices of foodstuffs, especially of rice. In this connection, I would suggest that the Government should be very watchful and be prepared to take emergent measures when the prices show any tendency to rise. Even now the price level is high and any further increase will create difficulties and great hardship tothe people which it would be difficult to control afterwards. He has also mentioned the great strides made in this State in respect of irrigation and power development. It is a very happy sign that along with major irrigation schemes, medium and minor irrigation schemes are also being taken up. This will step up food production in the State. It is also gratifying to note that the Governor hopes that the first part of the Sharavathi Valley Project will be completed by December 1962 as per schedule.

In the industrial field also the Government is doing everything in its power to develop industries both in the private and public sectors. Small-scale industries are also being encouraged. It is noteworthy that a Coir Board has been formed for developing the coir industry of the coastal and interior regions.

In the field of education, I am particularly grateful to the Government for locating the Regional Engineering College in the South Kanara District and in my own constituency of Suratkal. Technical education is being encouraged by the opening of four more polytechnics.

It is indeed very gratifying to note that more attention is being paid to the welfare of the Scheduled Castes and Scheduled Tribes by providing facilities for education and economic assistance to the members of these communities. But it is regrettable to note that the Governor has not made any mention of the facilities provided to the other backward classes most of whom are in no way better than the Scheduled Castes and Scheduled Tribes. I am certain that it is not the intention of the Government to jettison the interests of these poor communities who are as many as one-fourth of the whole population.

The Governor has been pleased to mention some of the legislative measures that have already been passed and that are to be passed by this House. I am sorry however to note that no mention has been made of the Land Reforms Bill which is the most important measure before this House, and to which millions of people of this State look forward with hope and which is said to increase the food production in the State. It might be an omission and I am sure the Government will not delay the measure beyond reasonable limits.

Then, the developmental activities are being undertaken by all the departments like the Departments of Agriculture, Animal Husbandry and Public Health. Improvement of communications is also receiving the attention of Government and prohibition is being extended to more areas of the State. In this connection, I would like to mention that a large number of people depending upon the toddy and liquor trade should not be allowed to starve. They should be provided with alternative employment and if that is not

(SRI K. DOOMAPPA)

immediately possible they should be allowed to open more neera shops or to manufacture jaggery out of neera produced from trees which can be tapped—trees which would otherwise grow wild and yield nothing. That would probably give us palm gur and reduce the pressure on sugarcane factories. We are feeling a great strain in regard to the supply of sugar and if more jaggery is produced, I think the sugar situation will be eased considerably and probably more land will be released for cultivation of food crops which is now being used for growing sugarcane.

Then the Co-operative Department was a target of attack by some of the members of the Opposition. It was alleged by them that it was a hot bed of favouritism, corruption and nepotism. My impression is and I had something to do with the co-operative societies that the Co-operative Department is the one department which is reasonably above corruption. I have had good experience of the working of the Co-operative Department when I was in service and also of the management of fishermen's societies and I know that if there is any department of Government which is above corruption it is the Co-operative Department.

AN HON'BLE MEMBER.—Does it mean that the other departments are corrupt?

Sri K. DOOMAPPA. I do not mean that. I am referring specially to the Co-operative Department because that Department was charged with corruption—and corruption of a bad type—and with nepotism, favouritism and so on. That was probably because Directors are nominated by the Government for the first two or three years especially for the bigger societies. But in South Kanara the societies elect their own office-bearers and Government do not nominate them. So, there is very little scope for favouritism in the field of co-operation. The co-operative movement is a democratic movement and every citizen is entitled to become a member of it and the Government cannot have their own in the societies.

As regards rural lift-irrigation, I think the progress of extending power for rural lift-irrigation is rather slow especially in the South Kanara District for want of materials. I hope that in future good progress will be made and rural lift-irrigation will go a long way in increasing our food production.

With these remarks I support the Motion of Thanks to His Highness the Governor.

Sri T. SIDDALINGAIYA (Doddaballapur).—Mr. Speaker, Sir, I beg to support this motion with a few non-controversial remarks. I am aware that much is imported in the course of discussion everywhere on the political forum. The whole country seems to be suffering from some kind of trouble over every question and there does not seem to be agreement upon any point. It seems that the whole atmosphere has become very bad for the healthy and peaceful development of our country's prosperity. The greatest leaders of our country have felt that at the back of all this dissatisfaction and discontent there is some kind of a moral degeneration and we have to recognise it and more emphasis has to be laid upon the regeneration of our moral and spiritual values. Accordingly our beloved Governor has laid emphasis upon the necessity of keeping good discipline and making sarifices. On this point I think all are agreed, whether they are members on the Government side or on the Opposition side, that some remedy has to be found for the present troubles all over country. Even our beloved President Dr. Rajendra Prasad and our Prime Minister and Vinobaji and other people have expressed that there is some disease that is cankering at the heart of our country and we have to find a remedy for that. Nobody has been able clearly to picture and shape the kind of disease that is attacking our country and suggest any remedy for that. Even our Chief Minister off and on, somewhere in Hospet and also in the Lal Bagh Glass House, made a reference to the fact that honest people must come to politics and that people who are careerists in politics must get out. Here there seems to be a longing

from all sides that politics must be purified. As I have already said, this is a non-controversial subject and my suggestion is that we have to think over this very deeply; otherwise it will end in the death of our country. Our greatness is dependent not upon the wealth of our country but upon the wisdom of our country. If we carry any weight in every part of the world it is because of our philosophers. Today it looks as though we have become moral and spiritual bankrupts. Is there no cure for this? That requires greater consideration, I submit, than any Five-Year Plan. Physical plans are being made, but those by themselves cannot make progress or prosperity for the country. We are all saying that there is a definite want of a spirit of service in the administration. On this subject I do not like to dilate too long, but I would say in a brief manner what I feel about it. I want to take everybody into my confidence and request them to make further suggestions and also touch on the point of this moral and spiritual value when they speak about this matter. As we are all aware, there is something rotten in us and we have to cure that, otherwise the future for us is very bleak. Therefore, with your blessing I would make some proposal and leave it at that.

Our Governor is a very great philosopher. He read this statement of facts. They are not by themselves very inspiring, but the personality has a great moral lesson to give us. As a philosopher he can give us a lead. In this speech if he had touched upon the moral side of our country and on the needs of the concept of moral and spiritual values, it would have made a great impression and appeal on us. On other matters everybody can speak, but the person who is really entitled and qualified to speak on moral and spiritual values is our beloved Governor who has the qualities of a great philosopher, who is a great author of philosophy which is one of the best books that has been published anywhere in the world, namely, *Dattatreya*. Further, he has been the Chancellor of three big Universities, the best of them which is going to save our culture, called the Hindu University at Benares. While we have got a Governor of this nature, I feel that we should start a kind of moral and spiritual transformation of the public life in our country. Mysore has always been called a Model State and the circumstances also are more favourable in this State than in any other. I submit we can make His Highness take up this question seriously and give us a plan, as good if not better than the five-year plans, and save us from this moral degeneration. When morality goes, nothing else remains. As an American saying goes, if you lose money, you lose only money and you can still re-earn it, and you lose nothing which cannot be got back, but when morality is lost everything is lost. What is applicable to an individual is equally applicable to the whole nation. Therefore, we as honest patriots have to address ourselves to this great task of regenerating our country's morals.

If there is no proper spirit of service or correct conscience, we cannot do any good to the country. We have to lay a strong foundation for the future of our country. Therefore, in this administration we have to start doing that. As I suggested, the first step should be from the Governor himself. He must take great interest and make people think about the good of the country and the welfare of the nation as a whole. We have inherited great virtues of ancient sages and we are also proud of being the disciples of the Father of the Nation, Mahatma Gandhi. So soon it looks as if we are forgetting all our heritage. I have been making only a dry philosophical speech so that you, who have been thinking more in the line of politics, may give your kind attention to this matter. Starting from the Governor, I suggest the Government must also follow this movement. Among those our Ministers must also sacrifice. They must live unostentatious lives; they should not simply work for money or place or position or power. Anybody who comes into the position and who has many people working under him, is likely to forget that his character,

(SRI T. SIDDALINGAIYA)

patriotism and spirit of sacrifice have got to be pure. Today we have seen everywhere an atmosphere of suspicion and that suspicion has to be removed only by applying the weapon of love. People who attack us, have to be treated with love so that they might come to understand. I do not think that there are dishonest people. Only by applying such kind of treatment as love, co-operation, understanding and harmony that dishonest people, if any, can be converted into honest people. Starting from Ministers all the Heads of Departments must have a generous heart and treat their own servants as patriotic people. One word used for eliminating this beaurocratic method of our Government is to democratise the services, meaning thereby that every public servant is equal whether he is a Minister or a Chaprasi. As it is, in England they are all considered as one and doing the national work. The Ministers call the servants "Sir" though they are at the lowest rung of the services. In that spirit if they start by showing a little respect, everybody will feel that he is also somebody, and that he is also respected for his work. He will have dignity of labour and begin to think that he can write whatever notes he has got to write. He will begin to think that he can use his independent judgment without fear or without any kind of restraint from higher authorities. If all the officers are given this spirit or benefit of democratisation in services, certainly all the officers will improve their nature. They are not slave-minded. They should be given full scope for exercise of their independent judgment on every case that comes before them.

Secondly, a public servant must also be taken into confidence by their superior officers and given consideration in the case of transfers. When a transfer has to be effected, the officers must take into consideration the difficulties of those people and other circumstances. What is happening today, is, that somebody goes and uses his influence at the highest quarters and gets transferred to a distant place. This is another source of dissatisfaction. The Government servants are not at all happy. They must be given the option or scope for saying what they have got to say. We must place ourselves in their position and try to know the difficulties. When we begin to understand each other, certainly they will put in better service and they will do national work. We should give them the benefit of working with a healthy mind and independent spirit. Today, persons are transferred from one end to the other and the Government say that it has to be done to bring in emotional integration. By forcing a person to go from Nanjangud to Bidar, will there be emotional integration? Probably it will create more disintegration. After all we must feel that every man has got his family, wife and children. They must be given all facilities to work better. So, if a person is transferred to a place without knowing his difficulties, he will not be happy and will not be able to discharge his duties properly. Further there would be no justification of emotional integration at all. What is required is a kind of spirit of service. That spirit of devotion to the cause of the country will improve the administration and that we can say, can even move the mountains. Just a good word in the case of personal difficulties of individuals and humane treatment will create a greater sense of integration and also result in better service to the country. At present there is a lot of misunderstanding in the administration itself. They say that every Government servant must be prepared to go wherever he is posted. Certainly, that is the undertaking. The Minister can advise his own officers not to treat their subordinates so harshly. This kind of small but good treatment will give much satisfaction and their moral and spiritual sense will also improve.

5-30 P.M.

It is in this sense that we have to follow what Government and people are doing in foreign countries, in England and America. Even servants are treated with due respect in those countries. Their conception si that

the servant also serves the country as much as the top-most man. That is what Englishmen say. Here if anybody speaks like that, immediately he will be hauled up for disobedience.

From the beginning of our Independence it is a big misfortune for our country. Our great people were all along telling us about this great curse that might come upon us, unless we established spiritual and moral values. Once Mahatma Gandhi himself said: 'I do not want Swaraj simply because I want power for my people. I want Swaraj for the good of my people and for the moral and economic regeneration of our people." Mahatma Gandhi himself has often said like this and even Gokhale, also used to say: 'spiritualise politics'. Today, the whole thing seems to have come to a very low condition and has become debased. Some people say, there is no hope of recovery from this deep abyss. But we need not feel so despondent about that. What I feel is—we as M.L.A.s ourselves must start in this spirit. We have to keep faith in some higher power. Here in our secular Constitution, there does not seem to be any enthusiasm for devotion to some higher power. But the President of the United States the other day said when he visited this country at an interview: 'I start every cabinet meeting with a five minutes prayer". He also said: "He himself went to a Church in Delhi on a Sunday. There is some invisible power shaping our destinies". If we forget that, we have to pay for this discontent that is seething in the country. Nobody is happy. There is something wrong and nobody is able to show us the path and cure the disease remove this kind of psychological discontent in this country. I think, we have got to depend upon something invisible. It cannot be argued logically, but it can be felt. It is in our blood, it is in our culture. We have to concentrate our thought and understand things so that we may get peace of mind and get better results in life. After all, what is God? It is only a symbol of something eternally great. As a great philosopher has put it God is and we have to believe and we have to respect God. God is nothing but the highest principle in our own self. God is, therefore, the highest principle. Everybody wants that highest principle to inspire his life. Nobody wants to debase himself. Everybody thinks and concentrates his thoughts and wants that he should keep faith in something so that he may get some inspiration and work better and feel more happy. I also submit—it is not a very popular subject. Everywhere it is so and I always take up some unpopular subject because it is good to become noted. I submit this in all humility. Do not take it amiss. I am very sincere and very real in my understanding. I want you to take what I feel in my heart as sincere; and I want to beg of you to feel as I have been feeling. I should myself make this suggestion that we might start the proceedings of our House everyday with a prayer.

An HON'BLE MEMBER.—We welcome it, Sir.

Mr. SPEAKER.—I can inform the House that in the U. K. before they start the proceedings, they start with a prayer.

Sri G. VENKATAI GOWDA (Palaiyam).—Why not we do it here, Sri?

Mr. SPEAKER.—What I say is that there is nothing unusual in the suggestion.

Sri M. C. NARASIMHAN.—There is nothing in the rules like that.

Mr. SPEAKER.—Why do you want to include it in the Rules?

Sri M. C. NARASIMHAN.—It is a very important suggestion and it should have been included in the Rules. If you invite a discussion on this subject, we would have an interesting discussion.

Mr. SPEAKER.—Sri Narasimhan does not believe in God and prayer. That is obvious.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I believe and pray for something else. I do not know what Sri T. Siddalingaiya believes in and prays for.

Sri T. SIDDALINGAIYA.—I offer my grateful thanks to the Hon'ble Speaker and other brother members for the enthusiasm shown by them. There is some point in it. We all feel that there

(SRI T. SIDDALINGAIYA)

is something higher and we are all anxious that it should be discovered and used in proper way. Certainly, there need not be any prayer to any God, by any name in that sense. As I already submitted, God is the symbol of the highest goodness in oneself. In my highest spiritual feelings, I become God. I think nobody can object to that, spiritual principle of goodness. And even Communists–certainly, once I asked–I think, incidentally–I may be permitted to mention–I asked Sir M. Visvesvaraya whose centenary is going to be celebrated on the 15th September 'Sir, do you believe in God?' He said: 'I do believe in some power, you may call it God'. And he is very scientific in his conception. He also said that with all our scientific progress still there was no peace of mind. We can go to the moon and come back. But the world is not feeling happier. It is full of fear and suspicion. Therefore, we have to pin our faith on something invisible so that we must draw some peace from that invisible power. In that sense, it may be only secular. Prayer is not in relation to any particular name by which we are accustomed to call God. It is useful for us to pray at the beginning of our deleberation so that our heart-beat may be steady and our brain may be clear.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Why not make the Speaker invisible and believe him as God?

Mr. SPEAKER.—I know for certain that Communists do not believe in invisible things.

Sri M C. NARASIMHAN.—I am only suggesting in continuation of the same idea. We can convert the Speaker into our God. You have got the right place.

Sri T. SIDDALINGAIYA.—As I submitted already, I thank you, Mr. Speaker, for your kind suggestion. Let us talk over the matter and if all of us feel that it is necessary for creating a psychological atmosphere and a sort of concentration before we start the proceedings, then we can accept it. Also the way in which I have put the prayer is also appealing no less to atheists and sceptics and everybody, I will just read my draft and you may hear it. Afterwards, we may discuss that matter. I simply leave it at that and we may all think over the matter, because, the country's very future seems to be in a very serious confusion. As I said already, Pandit Nehru, our Prime Minister, himself said: "what is the good of going to the moon, ignoring all the planets that we have and not conquering our own desires and feelings?" Therefore, there is something which is in us which must be developed. It is not merely a physical thing; it is also spiritual. When everybody dies, the spirit survives. In that way, we can get some peace if we start by praying before we start our proceedings. It is also a sort of a secular prayer.

"I, the M.L.A., am a true servant of my motherland. With all my heart I dedicate my service to the holy-mother. I will speak only truth. I will hear only truth and see truth. Let the holy-mother bless our work at the holy place. Let us so concentrate our thought and deed."

Sri J. B. MALLARADHYA.—There is no objection to have that prayer.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I cannot be sure that other members are speaking untruth.

Sri T. SIDDALINGAIYA.—Our ideals are always there. Sometimes erring is human. You cannot make the whole world divine. Great prophets and teachers have been born. But the world does not seem to have improved very much. But to keep the present morality, this kind of prayer is necessary. When we start with a political institution like this, I am sure it may also spread in other parts and everybody may feel a little better for that. I do not think there is anything very objectionable in that. In this we have to make a beginning somewhere. Please see if the problem is there or not. Spiritual values have been neglected. Morals have been given the go by. The other day the Chief Minister was speaking about the adulteration of

ghee and such things in the Glass House. All these are simple things. These can be set right. Then we can make our education system also a little better. Start with good text morals. I am just suggesting these. I submit that some of you, better persons than myself, must take it up and continue. I am very old. I thought I should put these things before you. You give your best attention. With regard to the Motion of Thanks to His Highness, His Highness should be authorised to give us a bold lead in this. Let him take the conditions of our country into consideration. Let him devise a method by which we can become happier mentally as well as physically. Otherwise we will all die as animals. On this Motion of Thanks I wanted to mention only this subject, because all other members, I know, are more learned than myself. They give more attention to these facts and they will speak in detail. But about this fact I thought I should be givenan opportunity to speak. I thank you for kindly listening to me without much protest. I thank you, Mr. Speaker, for the opportunity given to me.

Mr. SPEAKER.—There are many more members to speak. They are waiting for their turn, tomorrow and the day after tomorrow, *i.e.*, Monday. ಆದುದರಿಂದ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಟೈಂ ಲಿಮಿಟ್ ಹಾಕುವುದು ಉಚಿತವೆಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗಾಗಲೆ ಶ್ರೀ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಸುಮಾರು ಎರಡು ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಚ್ಚು ಅವಧಿ ಬೇಕೆಂದು ಸೋಮವಾರ ಚರ್ಚೆ ಮುಂದುವರಿಸಲಾಗುವುದು. ಬಡ್ಜೆಟನ್ನು ಮಂಗಳವಾರ ಮಂಡಿಸಲಾಗುವುದು.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಮಂಗಳವಾರ ದಿವಸ ದಯವಿಟ್ಟು ಬಡ್ಜೆಟ್ ಮಂಡಿಸುವುದು ಬೇಡ, ಸೋಮವಾರ ದಿನವೇ ಇಡಬಹುದು.

Mr. SPEAKER.—This is some revision in the calendar. The Budget will be presented on Tuesday.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಮಂಗಳವಾರ ದಿನ ಮುಹೂರ್ತ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ, ಸ್ವಾಮಿ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ಮಂಗಳವಾರ ದಿವಸ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಡ್ಜೆಟ್ ಮಂಡಿಸಬಹುದು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಹೂರ್ತ ದಿವಸ ವೇವರು ಯಾವುದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಸೋಮವಾರ ದಿವಸವೇ ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನ್ನು ಮಂಡಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಸ್ವಾಮಿ.

Mr. SPEAKER.—The Treasury Benches will not be able to give any reply to the Governor's Address if the Budget is presented on Monday. That is not possible and that is not fair.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ (ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ).—ಸ್ವಾಮಿ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರವರ ಭಾಷಣದ ಮೇಲೆ ಈಗಾಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿರ ತಕ್ಕಂಥ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಸದಸ್ಯರು ಕೂಡ ಈಗಿನ ಸರಕಾರ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಹೇಗೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಸರಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲ ಏನೇನು ಲೋಪ ದೋಷಗಳಾಗಿವೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಬಹಳ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದ ಪಾಲಿಸಿ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕಾದುದು ಮೊದಲನೆಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಪಾಲರವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಇದು ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಸರಕಾರದ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಕಾಪಿ ಮಾಡಿದಂತಿದೆ. ಸರಕಾರದ ಪಾಲಿಸಿ ಏನಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಬೇಕಾದುದು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ. ಆದರೆ ಈಗ ಉಭಯ ಸದನಗಳ ಜಂಟಿ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣ ನಮಗೇನೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಉನ್ನತಿಗಾಗಿ ದೇಶದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಾಗಿ ದೇಶದ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು 208 ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಚರ್ಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಬರಿಯ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆಗಳಾಗಿವೆ. ಬರಿಯ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪದಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಭಾಷಣದ ಮೇಲೆ ನಾವು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ತಂದು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದರೂ ನಾವು ತಿಳಿಸಿದ ಸೂಚನೆಗಳು ಜಾರಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಕಳೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ 365 ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಹಿತದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಏನೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಏನನ್ನೂ ನಾವು ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಈ ಸಭೆಯ 208 ಸದಸ್ಯರಾದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ, ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ದೇಶದ ಹಿತ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ಎಂದರೆ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇಂದು ನಾವು ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯದಲ್ಲ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಏನನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನು ಮರೆತು ಗಮನಿಸದೆ ರಾಜ್ಯದಾಡಳಿತ ನಡೆಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ವರ್ಷದ 365 ದಿವಸಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಳ, T.A. ಮತ್ತು D.A. ದೊರೆಯುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಹಣ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ)

ಖರ್ಚು ಆಗುವುದು ನಿರರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ. 365 ದಿವಸವೂ ಏನು ಸಲ್ಲಬೇಕೋ ಅದು ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಮರೆಯಬಾರದು. ಸುಮ್ಮನೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಲದು. ಜನರು ಈಗ ಬಹಳ ಹುಷಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿದ್ದಾರೆ. ಬರಿಯ ನಮ್ಮನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಬಂದು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾದುವು, ಯಾವ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಕೇಳಿದರು. ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿ ಟಿ.ಎ. ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾದ ಹಾಗಾಯಿತು? ತಾವು ಹೇಳುವ ಮಾತು ವೇದವಾಕ್ಯದಂತಿರಬೇಕು. ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಏಳೆಂಟು ಸಾರಿ ಹೋಗಿ ಅಡ್ರೆಸ್ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನಾಯಕರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರು, ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ನೀವು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಭಾಗ ನಿಜವಿರಬಹುದು, ಕೆಲವು ನಿಜವಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಸತ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಹೇಳಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೊನ್ನೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಚಯ್ಯ ಅವರು ಪ್ರವಾಸ ಬಂದಾಗ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹೇಗೌಡರಿಗೆ, ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಓಟು ಕೊಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೇ ಓಟು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು. ನಮ್ಮ ದುಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಟಿ.ಎ.ಗಾಗಿ ಖರ್ಚು ಹಾಕುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದೂ ಅವರು ಓಟಿನ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬಾರದು. ಅವರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಬೇಕಾದರೆ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿ. ಈಗ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಮಹನೀಯರೊಬ್ಬರು ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮತ್ತೆ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ.

Mr. SPEAKER.—Are the Ministers who belong to the Congress Party debarred from canvassing for the Congress Party?

Sri Y. VEERAPPA (Holenarsipur).—Certainly, when they go on official duty.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹೇಗೌಡ.—ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅವರು ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಮಿತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ತನಿಖೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಜನರು ಕೇಳುವುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೇ ಹೊರತು ಓಟು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬಾರದು. ಅವರು ಓಟಿಗಾಗಿ ಪ್ರವಾಸದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಹಾಗೆ ತಡೆಗಟ್ಟುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಅವರು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹೋದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಚಿವರು ಓಟಿಗಾಗಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಸರ್ಕ್ಯುಲರ್ ಹೊರಡಿಸಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House now adjourns and will meet at 8-30 A.M. on Saturday.

The House adjourned at Six of the Clock to meet again at Thirty Minutes past Eight of the Clock on Saturday, the 5th March 1960.